

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 27CoP/34/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2521200386
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 07. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Bajzová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2021:2521200386.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubice Bajzovej a členiek senátu JUDr. Aleny Záhumenskej a Mgr. Martiny Trnavskej vo veci starostlivosti súdu o maloletú U., bytom u matky, v konaní zastúpenú kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny L., dieťa rodičov: matky Y. a otca Y., o návrhu matky a o podnete otca na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní matky proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín zo dňa 13. apríla 2021, č.k. 32P/51/2021-346, takto

rozhodol:

M e n í uznesenie súdu prvej inštancie tak, že n a r i a ě u j e neodkladné opatrenie nasledovného znenia:

I. O t e c je o p r á v n e n ý sa stretávať s mal. U. X., nar. XX.XX.XXXX
- v období odo dňa doručenia tohto rozhodnutia do 31.08.2021

v každom párnom týždni v mesiaci vždy v stredu a v piatok, a to v každom z týchto dní v čase od 15.00 hod., kedy si mal. dieťa prevezme od matky pred vchodom do budovy Mestskej polície v L. nachádzajúcej sa na ulici O. č. XXX, do 18.00 hod. toho istého dňa, kedy mal. dieťa na rovnakom mieste matke odovzdá, v každom nepárnom týždni v mesiaci vždy v pondelok, v stredu a v nedeľu, a to v každom z týchto dní v čase od 15.00 hod., kedy si mal. dieťa prevezme od matky pred vchodom do budovy Mestskej polície v L. nachádzajúcej sa na ulici O. č. XXX, do 18.00 hod. toho istého dňa, kedy mal. dieťa na rovnakom mieste matke odovzdá, s tým, že v poradí prvé a druhé stretnutie otca s mal. dieťaťom podľa tejto úpravy sa uskutoční za účasti matky a zástupcov ÚPSVaR L., v poradí tretie stretnutie otca s mal. dieťaťom sa uskutoční už len za účasti zástupcov ÚPSVaR L. a každé nasledujúce stretnutie v tomto období sa už uskutoční bez prítomnosti akýchkoľvek tretích osôb

- v období od 01.09. 2021 do 31.10.2021

v každom párnom týždni v mesiaci vždy v stredu v čase od 15.00 hod. do 18.00 hod. toho istého dňa, v piatok v čase od 10.00 hod. do 18.00 hod. toho istého dňa, v ktorých časoch si vždy mal. dieťa prevezme od matky pred vchodom do budovy Mestskej polície v L., nachádzajúcej sa na ulici O. č. XXX, a na rovnakom mieste matke mal. dieťa tiež v určenom čase odovzdá,

v každom nepárnom týždni v mesiaci vždy v pondelok a v stredu v každom z týchto dní v čase od 15.00 hod. do 18.00 hod. toho istého dňa, v nedeľu v čase od 10.00 hod. do 18.00 hod. toho istého dňa, v ktorých časoch si vždy mal. dieťa prevezme od matky pred vchodom do budovy Mestskej polície v L., nachádzajúcej sa na ulici O. č. XXX, a na rovnakom mieste matke mal. dieťa tiež v určenom čase odovzdá

- v období od 01.11. 2021 do 31.12.2021

v každom párnom týždni vždy v stredu od 15.00 hod. kedy si mal. dieťa prevezme od matky pred vchodom do budovy Mestskej polície v O., V. č. XXX/X do štvrtka (nasledujúceho dňa) do 18.00 hod., kedy mal. dieťa matke pred vchodom do budovy Mestskej polície v L., nachádzajúcej sa na ulici O. č. XXX odovzdá,

v každom nepárnom týždni vždy v pondelok v čase od 10.00 hod. do 18.00 hod. toho istého dňa, v ktorom čase si vždy mal. dieťa prevezme od matky pred vchodom do budovy Mestskej polície v L., nachádzajúcej sa na ulici O. č. XXX, a na rovnakom mieste matke mal. dieťa tiež odovzdá, v sobotu v čase od 10.00 hod., kedy si mal. dieťa prevezme od matky pred vchodom do budovy Mestskej polície v O., V. č. XXX/X do nedele (nasledujúceho dňa) do 18.00 hod., kedy mal. dieťa matke pred vchodom do budovy Mestskej polície v L., nachádzajúcej sa na ulici O. č. XXX odovzdá

- v období od 01.01.2022

v každom párnom týždni vždy v stredu od 10.00 hod. kedy si mal. dieťa prevezme od matky pred vchodom do budovy Mestskej polície v O., V. č. XXX/X do štvrtka (nasledujúceho dňa) do 18.00 hod., kedy mal. dieťa matke pred vchodom do budovy Mestskej polície v L., nachádzajúcej sa na ulici O. č. XXX odovzdá,

v každom nepárnom týždni vždy v pondelok v čase od 10.00 hod. do 18.00 hod. toho istého dňa, v ktorom čase si vždy mal. dieťa prevezme od matky pred vchodom do budovy Mestskej polície v L., nachádzajúcej sa na ulici O. č. XXX, a na rovnakom mieste matke mal. dieťa tiež odovzdá, v piatok v čase od 15.00 hod., kedy si mal. dieťa prevezme od matky pred vchodom do budovy Mestskej polície v O., V. č. XXX/X do nedele do 18.00 hod., kedy mal. dieťa matke pred vchodom do budovy Mestskej polície v L., nachádzajúcej sa na ulici O. č. XXX odovzdá.

II. Vo zvyšnej časti návrh matky z a m i e t a.

III. M a t k a j e p o v i n n á v stanovených dňoch, časoch a na miestach týmto rozhodnutím určených, mal. dieťa otcovi odovzdať a toto na styk s otcom riadne pripraviť.

IV. Toto neodkladné opatrenie bude trvať až do právoplatného skončenia konania o rozvod manželstva a úpravu práv a povinností rodičov k maloletej U., vedeného na Okresnom súde Trenčín pod sp.zn. 26P/69/2020.

V. Týmto sa m e n í uznesenie Okresného súdu Trenčín zo dňa 25.08.2020 č.k. 32P/196/2020-118 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 29. októbra 2020 sp.zn. 17CoP/58/2020-438 v častiach o úprave styku otca s mal. U. X., nar. XX.XX.XXXX.

VI. Žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým, v záhlaví identifikovaným rozhodnutím, súd prvej inštancie výrokom I. návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol a výrokom II. rozhodol o trovách konania tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na nich náhradu.

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že matka mal. dieťaťa návrhom doručeným súdu dňa 24.02.2021 žiadala, aby súd nariadil neodkladné opatrenie, ktorým dočasne upraví styk otca s mal. U. na každý týždeň v stredu od 16.00 hod. do 17.00 hod., v každom nepárnom týždni v sobotu od 15.00 hod. do 17.00 hod. a v nedeľu od 15.00 hod. do 17.00 hod. na mieste verejne prístupnom v jej prítomnosti tak, že maloletú si otec prevezme v určenom čase v mieste jej bydliska a po skončení styku jej maloletú na rovnakom mieste odovzdá s tým, že otec je povinný sa v čase realizácie styku s maloletou zdržiavať v meste jej trvalého bydliska. Uviedla, že práva a povinnosti k maloletej sú doposiaľ upravené uznesením Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 17CoP/58/2020 zo dňa 29.10.2020, ktorým bola maloletá ponechaná v jej starostlivosti, otcovi bola určená povinnosť platiť na výživu maloletej mesačne sumu 100,- eur a otcovi upravený styk vždy od piatka 17.00 hod. do pondelka 10.00 hod. s tým, že ona je povinná maloletú pred stykom otcovi odovzdať pred bydliskom otca a otec je

povinný po skončení styku jej maloletú odovzdať pred jej bydliskom. Zo spoločnej domácnosti s otcom sa odsťahovala spolu s dieťaťom v polovici mesiaca jún 2020, nakoľko otec sa správal neprístojne, nevhodne a v minulosti bol k nej v prítomnosti maloletej agresívny, viackrát ju udral a dokopal, pričom jeho konanie sa v súčasnosti posudzuje ako podozrenie z trestného činu týrania blízkej a zverenej osoby a vyšetruje sa na OR PZ O. pod ČVS: C.-XXX/X-VYS-TN-XXXX. Dôvodila, že maloletá nikdy nebola s otcom sama ani len jednu hodinu. Vždy, keď v mesiaci jún a júl 2020 odišla do práce a nechala maloletú doma, čo bolo možno len tak cca päťkrát, otec maloletú odviezol ku svojim rodičom alebo k starej matke z jej strany. Situácia je o to horšia, že otec je psychiatrický pacient s afektívnou poruchou, berie antidepresíva, taktiež lieky na spanie a vedie neviazaný život, strieda partnerky a holduje alkoholu. Otec je nebezpečný pre seba ako aj pre svoje okolie, nakoľko sa pokúsil o samovraždu a o tomto pokuse ju dokonca upovedomil.

O objektívne posúdenie zdravotného stavu otca v zmysle, či je zo zdravotného hľadiska schopný postarať sa o maloletú, nakoľko od januára 2020 bol práceneschopný z dôvodu psychiatrickej diagnózy, požiadala T. P. V., znalkyňa z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria na podklade anonymizovaných psychiatrických správ patriacich otcovi, ktoré jej sám poskytol v čase ich spolužitia. Otec podľa záverov psychiatrických správ trpí stredne ťažkou depresiou, dg F 33.1. V záveroch znalkyňa uviedla, že túto diagnózu charakterizujú opakované epizódy depresie, pričom terajšia fáza je stredne ťažká. Takýto pacient horšie zvláda starostlivosť o domácnosť, menej sa venuje svojim záujmom, horšie sa sústreďí, pociťuje únavu. Má zhoršený spánok, môže mať zhoršenú chuť do jedla a poruchu pudu sebazáchovy, menej sa kontaktuje s ľuďmi z okolia. Podľa intenzity príznakov sa určí stupeň závažnosti epizódy. Pacient s ťažkou epizódou nie je schopný vykonávať bežné aktivity v osobnom živote, ani nie je schopný chodiť do práce a podávať požadovaný pracovný výkon. Na základe predložených psychiatrických správ znalkyňa skonštatovala, že sa u pacienta nepodarilo dosiahnuť dostatočné zlepšenie stavu, takže pacient nie je stabilizovaný. Tiež skonštatovala, že kombinácia liekov, ktoré otec užíva a alkoholu sa neodporúča, nakoľko môže spôsobiť zakolísanie stavu, živé sny, či halucinácie. Taktiež alkohol s otcom užívanými hypnotikami môže zosilňovať ich tlmivý účinok. Na otázku, ako pacient znáša stresové situácie, znalkyňa uviedla, že takýto pacient všeobecne ťažšie znáša stresové situácie. Zvládanie stresových situácií sa u pacienta zhoršuje s nárastom závažnosti depresívnych príznakov. Pri zvládaní niekoľkodňovej starostlivosti o dieťa je dôležitý postoj pacienta, či sa chce alebo nechce o maloleté dieťa starať. Pokiaľ si na to netrúfa, nebolo by vhodné ho nútiť, nakoľko starostlivosť o maloleté dieťa by bola stresom, ktorý by mohol zhoršovať priebeh jeho duševného ochorenia. Ak sa starať chce, závisí od priebehu ochorenia, či je to vhodné. Pokiaľ sa u pacienta jedná o závažné zhoršenie stavu, je pravdepodobné, že starostlivosť o dieťa nezvládne na dostatočnej úrovni a vtedy treba zabezpečiť starostlivosť o dieťa inou osobou. U pacienta s touto diagnózou je dôležité, aby dodržiaval odporúčania psychiatra - pravidelne užíval lieky, spolupracoval v liečbe a pravidelne chodil na kontroly. Poukázala na to, že Krajský súd v Trenčíne vzal na vedomie predmetné odborné vyjadrenie, ale bližšie sa ním v odôvodnení nezaoberal. Z toho dôvodu ho predložila opakovane aj do tohto konania, nakoľko zo šetrenia Sociálnej poisťovne vyplýva, že otec je stále práceneschopný aj v súčasnosti, nakoľko je poberateľom nemocenskej dávky, predpokladala teda, že jeho psychiatrický stav je z toho dôvodu stále vážny. Ďalej uviedla, že otec dieťaťa pokračuje v konzumácii alkoholu spolu s liekmi, čím porušuje liečebný režim. Uviedla, že pri incidente, ktorý sa odohral dňa 13.11.2020 na parkovisku pred P. (L.) otec stratil nervy a pred zrakom maloletej dvakrát agresívne napadol jej priateľa, o čom sa vedie i trestné stíhanie. Po tomto stresujúcom incidente sa maloletá doma pocikala, bola veľmi rozrušená a plakala. Opakovane v nasledujúce dni maloletá hovorila a hovorí doposiaľ, že ona nechce ísť von na prechádzku, lebo tam bude táto a ona sa bojí. V návrhu tiež uviedla, že dňa 05.12.2020 sa otec maloletej pokúsil o násilné odobratie jej maloletej za pomoci dvoch cudzích ľudí na B. v L., kedy otec a p. R. a p. Ing. T. sledovali, ako ide s maloletou na vianočné trhy, o tomto informovali otca, ktorý tam následne prišiel a za asistencie p. T. sa pokúšal násilím vziať maloletú z jej náručia, pričom ju trhal z jej rúk, ťahal ju silno za ručičku, na čo sa maloletá rozplakala a s ťažkosťami ju naložila do auta. Po tomto incidente bola nútená vyhľadať pre maloletú psychologickú pomoc u detského klinického psychológa. Poukázala na záver psychologického vyšetrenia maloletej zo dňa 08.02.2021 na pracovisku klinickej psychológie L..., z ktorého je zrejmé, že „Spomenuté udalosti a ich aktuálne spracovanie dieťaťom môžu mať negatívny dopad na zvládanie separácie od matky a jeho kontakt s otcom. Vzťah dieťaťa s otcom by mal byť opätovne budovaný postupnými krokmi, prostredníctvom stretávania sa dieťaťa s otcom v prostredí, ktoré je pre dieťa bezpečné.“ V závere psychologického vyšetrenia psychologička uviedla, že v správaní dieťaťa stále pretrvávajú zmeny, ktoré boli vyvolané stresujúcimi udalosťami a ktoré vedú k výrazným ťažkostiam v separácii od matky (pozn. udalosti z 13.11.2020 a 05.12.2020). Dieťa je výraznejšie naviazané na matku, vyžaduje jej prítomnosť pri zaspávaní, aj počas celej noci. Dieťa odmieta ísť von, opakovane

sa uisťuje, či bude/nebude vonku tato. Miesta, na ktorých sa udiali spomínané udalosti v ňom ešte stále spúšťajú stresovú reakciu. Prestane byť spontánne, drží sa matky, prípadne nechce tadiaľ vôbec prejsť. Dieťa má potrebu uisťovať sa o svojej bezpečnosti („policajt ma chráni“), môže mať možné obavy, že bude násilne odobraté matke otcom alebo cudzím ujom. Považuje za nevyhnutné eliminovať stresujúce udalosti podobného charakteru pri kontakte dieťaťa s oboma rodičmi. Pri kontakte dieťaťa s otcom by bolo vhodné postupovať prostredníctvom postupnej adaptácie. Najprv prostredníctvom stretnutí dieťaťa s otcom v bezpečnom prostredí pre dieťa, prípadne spočiatku za prítomnosti matky s postupnou separáciou a následným prespávaním u otca bez matky. S maloletou U. navštívila aj psychologičku L. Q. Z., L., s ktorou správou zo psychologického poradenstva sa Krajský súd v Trenčíne nemal možnosť oboznámiť, nakoľko rozhodol skôr, ako túto správu stihol vziať na vedomie. Poradenstvo v tomto psychologickom centre vyhľadala z dôvodu zisťovania vhodného postupu vytvárania vzťahu otec - dieťa a spôsobu úpravy styku dieťaťa s otcom za pomoci detského psychológa. Ako píše aj psychologička v uvedenej správe zo dňa 26.10.2020, „obsahom psychologického poradenstva bolo zhodnotenie súčasnej situácie zo strany prežívania dieťaťa a edukácia vhodného postupu podporovania vzťahu otec - dcéra a postupnosti krokov.“ Poradenstvo prebiehalo za fyzickej prítomnosti matky, ale jej nezasahovania, metódami vhodnými pre vek dieťaťa a relevantnými k problematike. V správe sa ďalej uvádza: „Intelektový vývin dieťaťa je orientačne v pásme nadpriemernej inteligencie. Dieťa je orientované v priestore, v okolitom svete a čase primerane veku. Slovná zásoba je bohatá, ako aktívna, tak i pasívna...“ „V oblasti emocionality sa u dieťaťa prejavuje nižšia frustračná tolerancia - nízka odolnosť voči záťaži. Silná je citová väzba na matku, dieťa vyžaduje jej dostupnú prítomnosť a ubezpečenie. Dieťa opúšťa svoj bezpečný rámec s matkou len na chvíľu, trvá na vrátení sa domov. Nechce nikde prespávať. Svoj stav pri tme a zaspávaní hodnotí ako ...“strach príde a bojí...U. sa bojí...“ Záverom psychologička odporúča, že „vzhľadom na uvedené skutočnosti je vhodné v nastavení podmienok stretávania sa dcéry s otcom rešpektovať súčasnú situáciu dieťaťa. Okrem osobných stretnutí by otec dieťaťa mohol vytvárať citovú väzbu s dieťaťom komunikáciou jemu prístupnou. Taktiež otcova rodina môže tento vzťah podporovať. Opakovanými sociálnymi situáciami dieťa sa osmelí a vytvorí sa podmienky na dlhodobjší pobyt s otcom. Tie však v súčasnosti zo strany dieťaťa nie sú. Z psychologického hľadiska je vhodné pokračovať v stretávaní dcéry s otcom za podpory matky. Opakovaným citlivým stretávaním sa a intenzívnejšou komunikáciou otca a dcéry sa vytvorí základ bezpečného vzťahu, ktorý umožní dieťaťu prekonať dlhšie odlúčenie od matky.“ Napriek takýmto dvom totožným záverom rôznych psychológov, ktorí podrobne skúmali U. psychický stav a jej prežívanie, Krajský súd Trenčín v rozhodnutí zo dňa 29.10.2020 vzal na vedomie iba jednu, a to prvú psychologickú správu z centra L. zo dňa 28.09.2020, pričom v odôvodnení sa ňou bližšie nezaoberal. V priebehu odvolacieho konania doložila správu z centra U. zo dňa 26.10.2020, ktorú Krajský súd Trenčín nestihol vziať na vedomie, následne po udalostiach z 13.11.2020 opäť vyhľadala pomoc T. Z. K. z centra L., ktorej závery popísala podrobne. Uviedla tiež, že psychológovia, ktorí skúmali maloletú a jej prežívanie zdôrazňujú, že otec musí s maloletou nadviazať vzťah opatrne a postupne a akékoľvek iné spôsoby sú spôsobilé priamo ohroziť zdravie a zdravý psychický vývin maloletej. Je toho názoru, že pomery na strane otca sú tak vyhrtené, nestabilné, ba doslova až nebezpečné, že je naozaj neprípustné, aby sa také malé dieťa nachádzalo v domácnosti otca za takýchto okolností. Považuje za absolútne nepredstaviteľné, že jej ako matke boli odňaté všetky víkendy v roku a ani jeden víkend nemôže stráviť s dcérou a tým pádom je upreté právo nielen jej, ale je upreté aj právo starým rodičom tráviť čas s maloletou. Ďalej uviedla, že je tehotná a maloletá bude mať súrodenca, s ktorým bude potrebné nadväzovať súrodenecké väzby a to aj v prítomnosti jej priateľa počas víkendov. Aj uvedené je dôvodom na to, aby mala maloletú ponechanú v starostlivosti aj cez víkendy. Od nariadenia neodkladného opatrenia, v zmysle ktorého sa styk nerealizuje, ubehlo už 5 mesiacov, kedy je situácia bezútešná, pričom otec sa s maloletou normálne nestretol od augusta 2020 a jej pokus o normálne stretnutie zo dňa 13.11.2020 dopadol veľmi zle. Je presvedčená, že nariadením navrhovaného neodkladného opatrenia bude nastolený režim, ktorí budú všetci schopní akceptovať a bude v najlepšom záujme maloletej. Matka doplnila svoj návrh podaniami doručenými súdu dňa 10.03.2021, 18.03.2021 a 23.03.2021 s prepismi videozáznamov a sms správ. Zároveň s ďalším podaním zo dňa 06.04.2021 predložila správu Mestskej polície O., zo dňa 01.02.2021, ktorú sa jej podarilo zadovážiť z trestnej veci evidovanej pod sp.zn. ČVS: C.-XXXX/X-VYS-TT-XXXX a aj úradné záznamy Mestskej polície O. zo dňa 03.05.2020, záznam zo stálej služby Mestskej polície O. sp.zn. 2020/005825 a fotodokumentáciu. Z uvedených listinných dôkazov vyplýva, že jej manžel sa najneskôr dňa 03.05.2020 v nočných hodinách pohyboval po meste O. s nasadenou kuklou na hlave a s nožom v ruke. Jeho konanie vzbudilo strach náhodných okoloidúcich, ktorí boli osobne privolať políciu na policajnej stanici. Následne spolu štyri hliadky na policajných autách voči nemu zasahovali spolu s výzvou „odhod' zbraň“. Počas kontroly sa snažil nôž pred nimi ukryť do rukáva.

Podľa jej názoru bol aj pod vplyvom alkoholu a antidepresív, ktoré bežne kombinoval počas ich spolužitia. Tieto listinné dôkazy priamo potvrdzujú to, čo uvádzala už skôr, že otec maloletej je nebezpečný a chodil ozbrojený nožom v kukle po meste, avšak o uvedenom nemala dôkaz, pričom otec uvedené poprel. Otec maloletej policajtom v čase kontroly uviedol, že išiel z opekačky domov, čo ale nie je pravda, na žiadnej opekačke nebol a navyše jeho pohyb bol zaznamenaný od prevádzky „U.“ (tu ho videli oznamovatelia) smerom k Základnej umeleckej škole, kde bol na rohu uvedenej budovy kontrolovaný a bol vykonaný voči nemu služobný zákrok, čo je opačným smerom ako je jeho trvalé bydlisko. Asi tušila, čo v daný večer robil a koho hľadal, čas robil, ale tieto skutočnosti uvedie orgánom činným v trestnom konaní, nebude ich tu rozvádzať, aby nezmarila vyšetrovanie. Skutočnosť, že otec dieťaťa chodí pod vplyvom alkoholu a antidepresív po vonku s nasadenou čiernou kuklou na hlave a s nožom v ruke považuje za mimoriadne závažnú. Takto sa duševne zdravý človek nespráva. V konaní vo veci samej je nevyhnutné uskutočniť znalecké dokazovanie, a to najmä preskúmať duševný stav otca dieťaťa, či je, vzhľadom na jeho zistené správanie, spôsobilý starať sa o dva a pol ročné dieťa. Ďalej sa vyjadrila k obvineniu jej priateľa T. G. T., ktorý sa dňa 13.11.2020 len bránil voči otcovi dieťaťa a preto vytiahol strelnú zbraň a pohrozil ňou, aby ho menovaný ďalej nenapádal. Sama bola svedkom uvedeného incidentu. Jej priateľ od nej vedel, že otec dieťaťa chodieval ozbrojený nožom, pretože mu to povedala a on jej veril a ako vyplýva z doručených listinných dôkazov, mala pravdu, nôž mal ukrytý v rukáve. Jej manžel je nebezpečný psychiatrický pacient, má samovražedné sklony, ale zrejme aj vražedné sklony. Ďalej v prílohe zaslala čestné prehlásenie jej starej mamy P. T. zo dňa 06.04.2021, z ktorého vyplýva, že otec maloletej sa mal v jej prítomnosti vyhrážať Albáncami a to jej, ale i jej priateľovi. To že má mať jej manžel, resp. jeho otec kontakty na Albáncov, už od nich počula. V minulosti mal vraj s nimi otec dieťaťa obchodovať. Jej stará mama jej tieto skutočnosti uviedla až teraz, preto ich doposiaľ neuvádzala. Z uvedených dôvodov žiadala, aby súd rozhodol o nariadení nového neodkladného opatrenia v zmysle jej návrhu s tým, že je nevyhnutné realizovať styk otca s dcérou na verejnosti za jej prítomnosti, aby sa maloletá U. cítila v bezpečí.

3. K návrhu matky sa písomne vyjadril otec dieťaťa uvádzajúc, že podanie návrhu na vydanie neodkladného opatrenia zo strany matky považuje za ďalší obštrukčný pokus o zmarenie výkonu právoplatného neodkladného opatrenia a pokus o vyhnutie sa trestnej zodpovednosti. Považoval za absurdné a neprípustné, že matka stavia návrh na svojom nezákonnom konaní, kedy viac ako 23 krát nerešpektovala neodkladné opatrenie. Jediná zmena pomerov, ku ktorej došlo, je, že matka dlhodobo nerešpektuje neodkladné opatrenie, čo osvedčuje jedine zmenu zverenia maloletej do jeho starostlivosti, čoho sa bude domáhať. Matkin návrh je podávaný v úmysle vyhnúť sa nútenému výkonu právoplatného rozhodnutia Krajského súdu v Trenčíne a vyhnúť sa trestnoprávnej zodpovednosti. Matka systematicky ničí duševné zdravie ich dcéry, drží ju ako vo väzení v byte osoby obvinenej z násilnej trestnej činnosti voči jeho osobe ako otcovi maloletej, v byte osoby, ktorá je súčasne disciplinárne stíhaná za mnohé ďalšie závažné disciplinárne previnenia týkajúce sa jeho správania na verejnosti, v byte osoby, ktorej Generálny prokurátor SR v tejto súvislosti pozastavil výkon funkcie prokurátora, ktorá bola v minulosti podozrivá z týrania jeho vtedajšej partnerky, ako aj jej maloletého dieťaťa (uvedené bolo postúpené na prejednanie priestupku), ako aj z inej trestnej činnosti, ktorému KS TT absolútne minimalizoval styk s vlastným synom mal. R. T., a to len za prítomnosti matky s úplným vylúčením starých rodičov z prítomnosti ich vlastného vnuka (v dôsledku ich nevhodného správania), ktorí sú však paradoxne aj podľa tvrdení matky a v zmysle jej predložených dôkazov v prítomnosti jeho dcéry. Matka dcéru vystavuje ako zvieratko v kletke na balkón za asistencie T. T., vystavuje dcéru traumám, ktoré spôsobuje spoločným konaním s jej partnerom (vrátane natáčania videí predkladaných súdu; tu dal do pozornosti, že napr. matka natočila video dcéry o 8.19 hod. ráno s tým, že ho okomentovala ako videozáznam z predprípravy dcéry na jej odovzdávanie jeho osobe pred 17. hodinou, opätovne sa tak usvedčila z klamstva). Nedostavuje sa na úkony pred OČTK a ani na pojednávanie v rámci konania sp.zn. 34Em/5/2020 a zároveň len preukázateľne opakovane klame a osočuje všetkých naokolo. Matka ďalej podáva enormné množstvo nezmyselných a zjavne bezúspešných podaní (či civilných alebo trestných, dokonca na jeho rodinu), ktorými šikanuje jeho aj jeho rodinu. Ako príklad uviedol jej podanie návrhu na vydanie neodkladného opatrenia na Okresnom súde Piešťany o určenie výživného na manželku vo výške 700,-eur/mesiac, hoci žije a je tehotná s jej partnerom T. T.. Návrh jej bol súdom zamietnutý. Pokiaľ ide o čestné prehlásenia príslušníkov rodiny uviedol, že vzhľadom na všetky skutočnosti nemá význam sa k nim vyjadrovať, pričom sú zjavne nedôveryhodné a účelové. Mal za to, že ak došlo k zmene pomerov medzi účastníkmi, tak jedine takého charakteru, ktorý odôvodňuje zmenu zverenia maloletej U. do jeho osobnej starostlivosti, za stanovenia styku matky s dcérou v jeho prítomnosti, v neprítomnosti T. T.. Vzhľadom na uvedené skutočnosti navrhol matkin návrh na vydanie

neodkladného opatrenia zamietnuť. Ponechal na úvahe súdu rozhodnúť o zmene zverenia U. do jeho osobnej starostlivosti v rámci rozhodovania o tomto návrhu s tým, že ak by tak súd neurobil v rámci rozhodovania o tomto návrhu, bude sa uvedeného domáhať návrhom samostatným. Je totiž viac ako zrejmé, že matka pácha trestnú činnosť a nejde tu len o neblahé nerešpektovanie neodkladného opatrenia, pričom očakáva vyvodenie jej trestnoprávnej zodpovednosti. V súvislosti s nerešpektovaním rozhodnutia súdu a marením výkonu NO poukázal na rozhodnutie prokurátorky GP SR, zo dňa 26.03.2021, sp. zn. IV/5 Gn 51/21/1000, z ktorého vyplýva jednoznačný záver, a síce, že matka je dôvodne podozrivá z pokračujúceho prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 349 alinea druhá Trestného zákona, a to počnúc dňom 28.08.2020. Je teda zrejmé, že tak, ako to od počiatku uvádza, matka pácha trestnú činnosť po dlhší čas s negatívnymi dopadmi na ich dcéru za plného vedomia OS TN, ktorý od 31.08.2020 nie je schopný zrealizovať faktický výkon neodkladného opatrenia. Mal za to, že uvedené plne odôvodňuje v zmysle príslušných ustanovení Zákona o rodine rozhodnutie o zmene zverenia (odovzdania) maloletej U. do jeho osobnej starostlivosti neodkladným opatrením, a to za stanovenia styku matky s maloletou za jeho prítomnosti a v neprítomnosti T.. G. T.. Zdôraznil, že súčasnému druhovi jeho manželky T.. G. T. - prokurátorovi OP B., s ktorým manželka čaká od cca 10/2020 dieťa, uznesením vyšetrovateľa OR PZ TT C. zo dňa 15.03.2021 bolo vznesené obvinenie pre trestný čin výtržníctva podľa § 364 ods. 1, písm. a), ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona v súbehu s trestným činom nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Trestného zákona, ktorých sa mal dopustiť voči jeho osobe pred maloletou dňa 13.11.2020. Okrem toho z medializovaných informácií Generálnym prokurátorom SR je tiež zrejmé, že voči T.. T. je vedené aj disciplinárne konanie za závažné disciplinárne previnenie, ktorého sa mal dopúšťať opakovane na verejnosti. Z podaní matky je zrejmé, že dcéru izoluje od prirodzených sociálnych kontaktov, ktoré jej umožňuje najmä (ako dvojročnej) prostredníctvom videohovorov cez mobilný telefón, čo je nutné, vzhľadom na vek dieťaťa, považovať za absolútne nevhodné. Maloletá U. v tomto útlom veku je skutočne vystavovaná takému napätiu a negatívnym vplyvom v prítomnosti matky a T.. T., že je vážne ohrozený jej zdravý duševný vývoj. K ďalšej traumatizácii dcéry zo strany T.. T. a matky došlo 05.12.2020, kedy opäť T.. T. spreď neho strhol dcéru (ktorá sa na neho usmiala, keď ho zbadala a chcel sa s ňou pohrať) tento ju násilím za následnej účasti matky natlačil do auta, pričom T.. T. začal kričať, hrať divadlo a traumatizoval dieťa, hoci v tom čase, podľa NO, mal právo byť s dcérou. Jediný, kto konal absolútne protiprávne, kedy jemu ako otcovi vytrhol dcérku, násilím ju natlačil do auta a extrémne dcérku traumatizoval, bol T.. T. a matka, ktorá navyše následne, keď čakali na príchod ním privolanej policajnej hliadky, opakovane narážala autom do chodca. V súčasnosti je vec pokiaľ ide o konanie matky, ako aj T.. T. v riešení rovnako na úrovni GP SR. Mal za to, že maloletú je nevyhnutné okamžite odovzdať do jeho OS, kde bude mať zabezpečený zdravý duševný vývoj, pokoj a harmóniu. Pokiaľ ide o psychologičky, na ktoré poukazuje matka vo svojich podaniach, uviedol, že už na viacerých miestach preukázal, že matka klame aj tieto, nehovoriac o nulitnej právnej relevancii ich správ. Uvedené však naopak svedčí o tom, akým nevhodným spôsobom matka nakladá s ich dcérou. Matka sa sama diskredituje, kedy je zjavné, že pokiaľ bola dcéra s ním, žiadneho psychológa nepotrebovala. Je evidentné, že starostlivosť o dcéru matka výrazne zanedbáva a túto doslova so svojim druhom traumatizuje a týra. Jemu zamedzuje akýkoľvek osobný kontakt s dcérou, kedy ho opakovane volá len do obydľia T.. T., ktorý je obvinený z násilnej trestnej činnosti voči jeho osobe, k čomu matke opakovane uviedol, že na uvedené miesto z tohto dôvodu nemôže prísť (nehovoriac o povinnosti matky rešpektovať neodkladné opatrenie). Matka pri tom dcéru vystavuje na zamrežovaný balkón, následne do oplotenej záhrady, ktorá prislúcha k bytu a potom na betónový oplotený dvor prislúchajúci k bytovým domom s označením súkromný pozemok. Podotkol, že dokonca sám obvinený T.. T. na jeho osobu podal ešte v čase vykonateľnosti neodkladného opatrenia (OS TN), kedy si mal preberať dcéru v mieste bydliska matky (t.j. byt T.) po udalosti 13.09.2020, absurdné oznámenie (po tom, čo mu odmietol umožniť si prevziať dcéru z jeho auta a túto matka odviekla do bytu; videozáznam sa nachádza v spisoch) o podozrení zo spáchania priestupku za to, že sa nachádzal na verejnom priestranstve, podľa jeho vyjadrenia však na pozemku pred bytovým domom, ktorý je súkromným. Je absurdné, keď ho dnes po tom všetkom (najmä po obvinení T.. T.) matka volá do jeho bytu (prípadne do spoločných priestorov a na spoločné pozemky), ktorého ona navyše nie je ani spoluvlastníkom. Matkina predstieraná snaha o realizáciu styku len svedčí o jej charaktere a preukázateľne účelovom konaní, ktorým sa už po niekoľkokrát snaží zavádzať súd. Samozrejme, vždy matku cez sms žiadal, aby ho nevolala do obydľia osoby obvinenej z trestného činu, ale aby rešpektovala neodkladné opatrenie a prišla riadne do miesta jeho bydliska alebo na iné miesto. Mal za to, že dcéra je ďalším zotrvávaním v tomto prostredí vystavovaná riziku vážneho ohrozenia jej zdravého duševného vývoja a je na mieste, aby súd okamžite zakročil. Okrem toho je ním nepochybne preukázané, že o dcéru sa staral, a to aj v neprítomnosti matky, ktorá sa na

neho vždy vedela spoľahnúť. Nehovoriac o jeho rodičoch, ktorí im rovnako veľmi pomáhali. Tvrdenia matky v tom smere, že sa bojí o dcéru a pod. sú teda v tomto čase absolútne účelové, kedy matka fabuluje a klame, pričom sa snaží jeho osobu, ako aj jeho rodičov diskreditovať. Matka je tiež podozrivá v súvislosti s neoprávneným nakladaním s jeho zdravotnou a inou osobnou dokumentáciou (ako aj z ohovárania jeho osoby a iných osôb), pričom na OO PZ TN je pod ČVS: C.: -XX/TN-TN-XXXX vedené trestné stíhanie pre t. č. poškodzovania cudzích práv podľa § 376 TZ, kde sa ako podozrivá vyhýba úkonom. Mal za to, že je na mieste, aby súd zakročil a nariadil neodkladné opatrenie v tom zmysle, aby matka maloletú U. odovzdala do jeho osobnej starostlivosti. Zároveň je nevyhnutné, aby súd upravil styk matky s maloletou za výhradnej prítomnosti otca, ktorého šírku ponechávam na úvahe súdu, avšak za výslovnej neprítomnosti T.. G. T..

4. Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny L. (ďalej len „kolízny opatrovník“) vo svojom vyjadrení zo dňa 16.03.2021 k návrhu matky uviedol, že vzhľadom na skutočnosť, že sa styk otca s maloletou nerealizoval, matka maloletú na styk nepripravovala a otcovi riadne v termíne maloletú neodovzdávala, otec podal návrh na výkon súdneho rozhodnutia, ktorý sa vedie na Okresnom súde v Trenčíne pod sp. zn. 34Em/5/2020, v ktorom uznesení zo dňa 09.02.2021 nariadil výkon rozhodnutia. S prihliadnutím na uvedené sa kolíznemu opatrovníkovi javí nadbytočné nariadiť ďalšie neodkladné opatrenie vo veci úpravy styku otca s maloletou, kým nie je ukončené konanie o výkon právoplatného uznesenia v rovnakej veci.

5. Pre účely rozhodnutia o neodkladnom opatrení sa súd oboznámil s návrhom matky na nariadenie neodkladného opatrenia, doplneniami návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, vyjadreniami otca k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, správou kolízneho opatrovníka zo dňa 16.03.2021, správou kolízneho opatrovníka zo dňa 09.03.2021, upovedomením o začatí trestného stíhania zo dňa 25.11.2020, sms komunikáciou, odborným vyjadrením č. XX/XXXX. T. P. V. zo dňa 05.10.2020 v odbore zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria, zápisnicou o výsluchu svedka Y. T. X. ČVS:C. XXXX/XXXX/X-VYS-TT-XXXX zo dňa 04.12.2020, zápisnicou o trestnom oznámení T. G. T. ČVS:C.-XXXX/X-VYS-TTXXXX zo dňa 13.11.2020, uznesení OR PZ v O. ČVS:C.-XXXX/X-VYS-TT-XXXX zo dňa 07.01.2021, uznesení OR PZ v O. ČVS:C.-XXXX/X-VYS-TT-XXXX zo dňa 15.03.2021, uznesení Generálnej prokuratúry SR IV/X Gn. XX/XX/XXXX-X zo dňa 26.03.2021, správou z psychologického vyšetrenia maloletej zo dňa 08.02.2021 v L., správou z psychologického vyšetrenia maloletej zo dňa 28.09.2020 v L., správou z psychologického poradenstva v Súkromnom centre zdravia zo dňa 26.10.2020, tehotenským preukazom matky, správou o preventívnej prehliadke matky zo dňa 21.10.2020, fotografiami, mailovou komunikáciou rodičov, zvukovými a obrazovými nahrávkami na USB nosiči, správou Mestskej polície O., úradnými záznamami Mestskej polície O., návrhom na rozvod manželstva rodičov maloletej, uznesení Okresného súdu Trenčín č.k. 32PPom/1/2020-42 zo dňa 16.11.2020, ako aj ostatným obsahom spisu.

6. Súd prvej inštancie za aplikácie ust. § 2 ods. 1, 2, § 23 Civilného mimosporového poriadku, § 324 ods. 1, 2, § 325 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku a § 25 ods. 1, 2, 4 Zákona o rodine, na pre potreby rozhodovania o neodkladnom opatrení zistený (osvedčený) skutkový stav majúci pôvod vo vyššie uvedených listinných dokladoch posúdil, že neboli splnené zákonné predpoklady pre nariadenie matkou požadovaného neodkladného opatrenia, ktorým sa dožadovala zmeny doterajšej úpravy styku maloletého dieťaťa s jeho otcom (jeho obmedzenie). Skutočnosť, že matka s nariadeným neodkladným opatrením nie je stotožnená, čo vyplýva zo zistenia, že styk sa pre postoj matky nerealizuje a preto sa mu nepodrobuje, podľa názoru súdu nie je dôvodom pre jeho zmenu. Postoj matky k styku maloletej s otcom považoval súd pre tak malé dieťa za určujúci. Ak matka zmení svoj postoj a správanie, dôjde k zmene správania aj u maloletej. Rovnako mal súd za osvedčené, že matka maloletej nerešpektovaním súdneho rozhodnutia prispieva k vzniku napätia vo vzťahoch medzi účastníkmi konania a v dôsledku nerešpektovania vykonateľného rozhodnutia súdu tak následne dochádza medzi rodičmi, prípadne inými zainteresovanými osobami, k rôznym incidentom, ako tomu bolo v dňoch 13.11.2020 a 05.12.2020, pričom v prípade incidentu zo dňa 13.11.2020, podľa uznesenia C.Z v O. ČVS:ORP-XXXX/X-VYS-TT-XXXX zo dňa 15.03.2021) mal dokonca priateľ matky mieriť zbraňou na otca maloletej. Po týchto incidentoch rodičia a ďalšie z oboch strán zúčastnené osoby, na seba navzájom podávajú trestné oznámenia, ktoré sú predmetom šetrení príslušnými orgánmi. Ohľadne priebehu takýchto incidentov rodičia i v tomto konaní podávajú vzájomne protichodné vyjadrenia. V súvislosti s incidentom zo dňa 13.11.2020 súd poukazuje na uznesenie Okresného súdu Trenčín č. k. 32PPom/1/2020-42 zo dňa 16.11.2020, v ktorom konaní sa otec maloletej domáhal, aby súd dočasne, do právoplatného

skončenia veci o rozvod manželstva, zveril maloletú do jeho osobnej starostlivosti, a to z dôvodu, že v dôsledku incidentu zo dňa 13.11.2020 došlo, podľa jeho názoru, k ohrozeniu života a zdravia maloletej, nakoľko táto bola prítomná pri tomto incidente, pričom takýto návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia bol zamietnutý, pretože v tomto konaní nebolo osvedčené, že maloletá je ohrozená na živote a zdraví a súd tiež nezistil, že by bol narušený, prípadne ohrozený priaznivý vývoj maloletej. V súvislosti s nerešpektovaním rozhodnutia súdu matkou maloletej súd poukazuje na uznesenie Generálnej prokuratúry SR č. k. IV/X Gn. XX/XX/XXXX-X zo dňa 26.03.2021, z ktorého odôvodnenia vyplýva, že uznesenie vyšetrovateľa zo dňa 20.01.2021, ktorým tento odovzdal vec podozrenia z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia odborom všeobecnej vnútornej správy Okresného úradu v L. na prejedanie priestupku proti občianskemu spolunažívaniu je neodôvodnené a nezákonné a v ďalšom konaní bude potrebné začať trestné stíhanie za skutok právne kvalifikovaný ako pokračujúci prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia. Tvrdenia matky v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia týkajúce sa zdravotného stavu otca ako aj maloletej, presahujú rámec konania o neodkladnom opatrení a pravdepodobne budú predmetom ďalšieho dokazovania vo veci samej tak, aby v rámci nej boli posúdené všetky podstatné okolnosti a rozhodnutie zodpovedalo najlepšiemu záujmu dieťaťa. Informácie uvádzané matkou o zdravotnom stave otca mal k dispozícii už Krajský súd v Trenčíne pri rozhodovaní o odvolaniach rodičov proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín č. k. 32P/196/2020-118 zo dňa 25.08.2020, čo je zrejme z odôvodnenia uznesenia Krajského súdu v Trenčíne č. k. 17CoP/58/2020-438 zo dňa 29.10.2020. Tiež z odôvodnenia uvedeného rozhodnutia vyplynulo, že otec maloletej lekárske správy predložené matkou maloletej, ak sa vôbec jedná o lekárske správy o jeho zdravotnom stave, považuje za nezákonné dôkazy a navyše počas uvedeného odvolacieho konania predložil lekársku správu T. V. z 03.09.2020 o tom, že netrpí žiadnym duševným ochorením, ktoré by mu nedovoľovalo postarať sa o dieťa. Čo sa týka incidentu zo dňa 03.05.2020, na ktorý matka poukazuje vo svojom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, kedy bol otec preverovaný políciou, nakoľko bol spozorovaný hliadkou polície s kuklou na hlave a s nožom v ruke súd uvádza, že k uvedenému incidentu došlo pred viac ako jedenástimi mesiacmi, a to v čase, keď rodičia maloletej ešte žili v spoločnej domácnosti a spoločne zabezpečovali starostlivosť o maloletú, prípadne otec sám zabezpečoval túto starostlivosť, a to napr. v mesiacoch jún - júl 2020, kedy matka z pracovných dôvodov opúšťala spoločnú domácnosť, čo je zrejme z návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia, pričom matka v uvedenom období neavizovala žiadne nedostatky otca v starostlivosti o maloletú a takéto skutočnosti matka dokonca neuvádzala ani vo svojom návrhu na rozvod manželstva zo dňa 10.07.2020. Na základe týchto okolností dospel súd k záveru, že neboli splnené predpoklady na nariadenie neodkladného opatrenia, keďže vo veci styku otca s maloletou existuje právoplatné a vykonateľné rozhodnutie a súčasne neboli matkou osvedčené žiadne skutočnosti, ktoré by odôvodňovali potrebu bezodkladne upraviť pomery medzi účastníkmi zmenou existujúceho neodkladného opatrenia. Z týchto dôvodov súd návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol. Podanie otca maloletej zo dňa 07.04.2020 súd posúdil ako podnet, na základe ktorého by mal súd začať bez návrhu konanie o vydanie neodkladného rozhodnutia vo veci zmeny zverenia maloletej do osobnej starostlivosti otca avšak konanie vo veci zmeny zverenia maloletého dieťaťa z dôvodu, že matka opakovane bezdôvodne a zámerne neumožňuje otcovi styk s dieťaťom upravený rozhodnutím súdu nie je možné začať bez návrhu oprávnenej osoby s poukazom na ustanovenie § 25 ods. 4 Zákona o rodine, v zmysle ktorého o takejto zmene je možné rozhodnúť na len na základe návrhu niektorého z rodičov. Takéto konanie nezačal tiež s poukazom na rozhodnutie Okresného súdu Trenčín č. k. 32PPom/1/2020-42 zo dňa 16.11.2020, v ktorom súd posudzoval ohrozenie života, zdravia a priaznivého vývoja maloletej v dôsledku incidentu zo dňa 13.11.2020 a ktorý návrh otca bol zamietnutý ako nedôvodný. V súvislosti s podnetom je potrebné rovnako vykonať rozsiahle dokazovanie, čo nie je možné v rámci konania o neodkladnom opatrení, i s poukazom na udalosť, na ktorú upozornila matka maloletej, ku ktorej došlo v máji 2020, kedy bol otec maloletej preverovaný políciou v meste O. v situácii, že mal kuklu na hlave a nôž v ruke. Podľa § 58 CMP zároveň rozhodol o nároku na náhradu trov konania.

7. Rozhodnutie súdu prvej inštancie v zákonom stanovenej lehote odvolaním napadla matka maloletého dieťaťa, navrhujúc odvolaciemu súdu jeho zmenu tak, že jej návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia bude v plnom rozsahu vyhovie. Uplatňujúc dôvody na odvolanie uvedené v ust. § 365 ods. 1 písm. f/, g/ a h/ CSP (nesprávne skutkové a právne závery, tiež, že zistený skutkový stav neobstojí pre prípustnosť ďalších prostriedkov procesnej obrany či útoku, ktoré doteraz neboli uplatnené), tiež nesprávne a neúplne zistený skutočný stav veci ako dôvod na odvolanie uvedený v ust. § 61 ods. 1 CMP namietala, že vydané rozhodnutie neodzrkadľuje najlepší záujem a aktuálne prežívanie maloletého dieťaťa, je preto nezákonné a arbitrárne. Nesúhlasila s názorom súdu prvej inštancie, že neboli

preukázané zákonné podmienky pre využitie ňou požadovaného inštitútu. Závery súdu podľa nej nemajú oporu v predložených dôkazoch, nekorešponujú s objektívnym skutkovým stavom v posudzovanej veci. Podľa jej názoru dostatočne osvedčila, že je nevyhnutné zmeniť aktuálne nastavený režim styku maloletej s otcom dieťaťa. Nesúhlasí s argumentom súdu, že nebolo možné zmeniť doposiaľ upravený styk nariadený neodkladným opatrením, keďže od vydania dotknutého uznesenia uplynulo viac ako pol roka, počas ktorého sa styk s dieťaťom bez jej zavinenia nerealizuje, čo už samo o sebe podľa jej názoru svedčí o výraznej zmene pomerov a vyžaduje si zmenu tejto úpravy, aby dieťa nebolo vystavované sústavnému napätiu. Otec nereaguje na jej ponuky na videohovor s maloletou, ani na jej ponuky na návštevu dieťaťa. Vyžaduje iba to, aby rešpektovala vykonateľné rozhodnutie súdu, čo však podľa jej názoru nie je možné. Súčasný stav otcovi vyhovuje, má vykonateľné rozhodnutie a od nej sa očakáva, že prinúti dieťa, ktoré otca odmieta, na realizáciu styku s tým, že navyiac tento chce, aby to vyzeralo tak, že je to ona, ktorá rozhodnutie nerešpektuje. Otec k dieťaťu nevyvíja žiadnu aktivitu. Ide mu len o to, aby ona bola stíhaná za marenie úradného rozhodnutia. Poukazuje na správanie otca v priebehu rozvodového konania, ako aj jeho návrh na prerušenie konania. Prikladá SMS komunikáciu jej s otcom od augusta 2020 do mája 2021, z ktorej je zrejmé, že ona k otcovi negatívny postoj nemá, pekne ho oslovuje, informuje ho o dieťati, dokonca každý deň. Dokonca sa ho pýtala, ako mu môže pomôcť budovať vzťah s dcérou. Odkedy sa odsťahovala zo spoločnej domácnosti, nebráni otcovi stretávať sa s dieťaťom. Malú motivuje, pripravuje na stretnutia s otcom, vyjadruje sa pozitívne o otcovi aj o starých rodičoch z jeho strany. Nevie teda, čo podľa názoru súdu má ešte viac ako matka urobiť. Ona nemá problém dať dieťa otcovi, avšak dieťa dostáva doslova amok, keď mu povie, že idú za tatom, bez ohľadu na to, ako ho motivuje. Chcela by aspoň videohovormi docieľiť, aby sa dieťa nebálo s otcom ísť, malo k nemu pozitívnu asociáciu. Příkladmo v nedeľu 09.05.2021 jej otec písal, že je v centre L. v jednom podniku na káve, nech s dieťaťom za ním príde, keď ona však mu naopak povedala, aby prišiel on za dieťaťom na ihrisko pri ich bytovke, neprišiel. Aktuálne platné a vykonateľné rozhodnutie slúži otcovi iba na jej vydieranie, neplní svoj účel, otec sa s dieťaťom nestretáva ani nijako nekontaktuje po dlhý čas, čo nemôže byť v záujme dieťaťa. Ak je podľa názoru súdu v najlepšom záujme dieťaťa, že sa styk s otcom nerealizuje, v tom prípade s názorom súdu, že na tom netreba nič meniť, súhlasí. Ona v tomto smere žiadala o pomoc aj ÚPSVaR, ale sa jej nedočkala. V správe kolízneho opatrovníka z marca 2021 sa uvádza, že im ako rodičom bolo poskytnuté psychologické poradenstvo, čo však ani jeden z nich doposiaľ nevyužil. Pravdou však je, že toto odmietol iba otec. Nesúhlasí s tým, že jej tvrdenia ohľadom zdravotného stavu dieťaťa presahujú rámec neodkladných opatrení. Každé dieťa si vyžaduje iný prístup a súdy a všetky orgány musia skúmať každý prípad jednotlivo, s akcentom na najlepší záujem dieťaťa a tomu prispôsobovať svoje odporúčania a rozhodnutia. Nie je pravda, že otec sám zabezpečoval starostlivosť o maloletú v mesiacoch jún, júl 2020. Na strážení dieťaťa sa počas jej neprítomnosti dohadovala so svojou svokrou T. X., nie s otcom dieťaťa. Prikladá tiež čestné prehlásenie jej matky N. V., z ktorého vyplýva, že sa o malú U. počas pracovnej doby matky starala ona. Tiež SMS správu jej priateľky z júla 2020, z ktorej vyplýva, že otec býval na kávkach v meste v rozhodnom období bez dieťaťa. Uvedomuje si, že otec je pre dieťa dôležitý, preto pred dieťaťom o ňom hovorí pozitívne. Podľa jej názoru je jej povinnosťou však uviesť aj skutočnosti, ktoré vie o zdravotnom stave otca. Správou, ktorú otec v konaní pred KS v Trenčíne v minulosti predložil (od T. V.), sa zaoberá Úrad pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou. O incidente, kedy otec chodil s kuklou na hlave v máji 2020, hovorila už v odvolaní proti neodkladnému opatreniu zo dňa 28.08.2020. Až teraz však získala dôkaz, že sa to naozaj stalo. Momentálne je vo vysokom štádiu tehotenstva a preto dieťa vozit' otcovi je pre ňu fyzicky náročné a v súvislosti s tým aj presvedčiť dieťa, aby sa s otcom chcelo stretnúť. Je však potrebné, aby otec zmenil postoj a bol nápomocný. Zlé vzťahy medzi ňou a otcom negatívne vplývajú aj na dieťa. Verí, že styk dieťaťa s otcom v jej prítomnosti bude aktuálne najlepším riešením pre všetkých. Dieťa sa bude cítiť bezpečne a ona bude prítomná pri stretnutiach a nápomocná pri budovaní vzťahu otca a dcéry. Nie je v poriadku zatvárať oči pred realitou, ak dieťa otca 10 mesiacov nevidelo a potom očakávať, že sa tento stav sám od seba zmení. Pozitívnu motiváciu nič nedosiahla. Podľa jej názoru je potrebné vec urgentne riešiť, pretože dieťa otca dlhodobo nevidelo, otec malú nekontaktuje a malá odmieta ísť za ním v dôsledku prežitých negatívnych udalostí s otcom. Poukazuje na obštrukcie otca v rozvodovom konaní. Aktuálna úprava pomerov nezohľadňuje záujem maloletej. Rozhodnutie o zamietnutí jej návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nepovažuje tiež za primerane odôvodnené.

8. Následne matka doručila súd prvej inštancie ďalšie podanie (dňa 26.05.2021), označené ako Doplnenie č. 1 odvolania, v ktorom popisuje, ako ju dňa 22.05.2021 otec bez predchádzajúcej dohody kontaktoval prostredníctvom SMS správy, že je v L. pri U. a žiadal, aby tam za ním s dieťaťom prišla. Keďže ona bola však s dieťaťom u svojej mamy v B., oznámila mu, že tam môže prísť za nimi, na čo on

neraagoval. Následne od svojej matky zistila, že v ten deň, po tom, ako odišla od nej, pri bráne u matky mali zvoniť traja X., a to otec dieťaťa spolu s jeho rodičmi, pričom ona vtedy už bola s dieťaťom preč. Následne otec zavolať hliadku polície, napriek tomu, že vedel, že sa tam už nenachádza. Privolať ju aj do L. cca o 22:00 hod. s tým, že je potrebné skontrolovať maloleté dieťa. Pre ňu to bolo traumatizujúce a mohlo byť aj pre dieťa, našťastie dieťa vtedy spalo. Podľa jej názoru otec má nedostatok empatie voči dieťaťu a svojím správaním hrubo ohrozuje zdravý vývoj dieťaťa. Viac ako pol roka sa o dieťa nezaujímal, ani sa na ňu nepýtal, a potom ho chce kontrolovať políciou. K rovnakej nehode došlo aj dňa 24.05.2021, keď jej opakovane poslal SMS s tým, že je v L. na obede, nech s dieťaťom za ním príde, keďže však dieťa v tom čase jedlo, navrhla mu, aby prišiel za nimi na ihrisko pri bytovke, čo ten zase odmietol. Je pre ňu nemožné presvedčiť dieťa, aby išlo za otcom do prostredia, ktoré je pre dieťa neznáme. Otec má podľa doporučení psychológa nadväzovať kontakt s maloletou U. postupne v prostredí pre ňu bezpečnom a známom. Otca viackrát ubezpečila, že ak chce prísť za dieťaťom, zabezpečí, že jej priateľ prítomný nebude. Otec od nej chce, aby v princípe výmenou za výživné ktoré platí, proti vôli dcéry túto priviedla za ním. Opakovane poukazuje na správanie otca počas rozvodového konania a tiež na to, že odmietol vypovedať ako poškodený v trestnej veci, kde jej priateľ G. T. je obvinený z vykonštruovanej veci jej manželom. Otec si je vedomý, že ona ako matka robí všetko v najlepšom záujme dieťaťa, z ktorého dôvodu aj rešpektuje dcérino prežívanie, jej psychický stav a nemôže ju nútiť ísť nasilu za otcom. Preto jej tiež nezostáva nič iné, iba otca každý deň volať za dcérou, alebo ho nabádať, aby dcéru zavolať. Do L. otec chodí pravidelne za svojou priateľkou, dieťa však pri tej príležitosti nenavštívil ani raz. Preto je potrebné doterajšiu úpravu styku vzhľadom na ochranu dieťaťa čím skôr zmeniť.

9. Dňa 30.06.2021 bolo súdu prvej inštancie doručené v poradí ďalšie podanie matky označené ako Doplňenie č. 2 k odvolaniu, v ktorom táto oznamuje, že dňa 12.06.2021 sa jej narodil syn J., je na materskej dovolenke, dieťa kojí, keďže je predčasne narodené vyžaduje si neustále sledovanie a starostlivosť, čo ako uvádza je ďalším dôvodom pre vyhovieť jej návrhu na zmenu nariadeného neodkladného opatrenia o úprave styku s otcom s tým, že zároveň bude zmenené aj miesto stretávania dieťaťa s otcom z O. na L..

10. Otec maloletého dieťaťa vo svojom písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu (doručené odvolaciemu súdu dňa 02. 07. 2021) navrhoval rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdiť, keďže podľa jeho názoru vychádza z objektívne zisteného skutkového stavu veci. Jednotlivé vyjadrenia matky označuje ako účelové lži a fabulácie, ktoré nemajú obdobu a sú len snahou o vyhnutie sa trestnej zodpovednosti. Poukazuje na ním predkladané dôkazy, ktoré svedčia o násilnej trestnej činnosti T. T., ktorý je priateľom matky dieťaťa, voči nemu, ako aj inej jeho protiprávnej činnosti, ktorej sa dopúšťal v prítomnosti maloletého dieťaťa a ktorý žije v spoločnej domácnosti s jeho dcérou U. a tiež o trestnej činnosti matky, ktorá je aktuálne obvinená z trestného činu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 349 Trestného zákona, a to práve v súvislosti s neumožňovaním mu styku s maloletým dieťaťom. Navyše sa domnieva, že matke bude vznesené obvinenie aj za poškodzovanie cudzích práv v súvislosti s nakladaním s jeho zdravotnou dokumentáciou, ktorú navyše dezinterpretovala, ako aj za ohováranie jeho osoby a osôb jeho rodičov, ku ktorému záveru dospel po nahliadnutí do vyšetrovacieho spisu, v ktorom je dôkazná situácia jednoznačná. Maloleté dieťa sa nachádza tak v spoločnej domácnosti s dvomi osobami poznačenými zvráteným konaním, čím je podľa jeho názoru ohrozený jeho zdravý duševný vývoj a tiež fyzické zdravie. Je zjavné, že matka návrh stavia výlučne na svojej nezákonnosti, ktorá už je trestnou činnosťou, keď spolu s T. T., jej priateľom, podávajú množstvo nezmyselných trestných oznámení v snahe vyvinúť sa z páchania trestnej činnosti, z ktorej sú podozriví a už aj obvinení. Matka 37-krát zmarila výkon neodkladného opatrenia, čoho si je dobre vedomá, ako aj skutočnosti, že on ako poškodený do obdobia ani jeho blízkosti, kde sa zdržiava obvinený T., nepríde. Naopak, matka nebola ochotná prejsť ani pár metrov do piešťanského parku, kde napriek tomu, že mu matka mala odovzdať dcéru v mieste jeho bydliska, prišiel opakovane aj s jeho rodičmi. Matka uvádza, že mala údajne predčasne porodiť syna, ktorého otcom je T. T. (a to dňa 12.06.2021), pričom ani počas obdobia jej hospitalizácie mu nielenže dieťa do starostlivosti neodovzdala, ale zatajila mu, kde sa vôbec nachádza. Dieťa vyslovene odložila a zverila cudzím osobám, pričom v tejto súvislosti považuje za potrebné uviesť, že aj tieto skutočnosti oznámi OČTK za účelom jej dôsledného preverenia. Napriek tomu, že bude na materskej dovolenke, dcéru prihlásila do MŠ L., samozrejme tiež bez jeho vedomia a súhlasu, o čom mu MŠ doručila rozhodnutie. Ide o celodennú starostlivosť, je teda zjavné, že napriek tomu, že matka bude celodenne doma so svojím novonarodeným dieťaťom, plánuje sa dcéry zbaviť jej odložením do MŠ ešte pred dovŕšením jej tretieho roku veku napriek tomu, že by sa mohla o ňu

osobne starať. On prehlasuje, že pokiaľ by mu dieťa bolo zverené, čoho sa aj domáha, resp. sa bude domáhať samostatným návrhom jednak na nariadenie neodkladného opatrenia, ako aj vo veci samej, a to s poukazom aj na páchanie trestnej činnosti matky a T., on je ochotný o dieťa sa celodenne starať a zabezpečiť mu aj za pomoci svojich rodičov všestranný rozvoj. Na rozdiel od matky sa dieťaťu bude plne venovať. Odmieta sa znižovať na úroveň matky svojimi vyjadreniami. Za nonsens považuje, že súd prvej inštancie od augusta 2020 nerealizoval výkon rozhodnutia nariadeného neodkladného opatrenia, pričom má za to, že sú tu naopak splnené predpoklady na to, aby sa o dieťa staral sám. Záverom sa vyjadruje k postupu súdu vo veci výkonu neodkladného opatrenia vedenej pred OS TN pod č. k. 34Em/5/2020, ktoré konanie považuje za nesprávne vedené, nesúladne so záujmom maloletého dieťaťa. Pripája fotodokumentáciu a SMS komunikáciu s matkou dieťaťa, rozhodnutie Generálnej prokuratúry SR o dočasnom pozastavení výkonu funkcie prokurátora T.. G. T., kópiu uznesenia OR PZ O. zo dňa 15.03.2021, ktorým pod ČVS:C.-XXXX/X-VYS-TT-XXX bolo podľa § 206 ods. 1 TP vznesené obvinenie T.. G. T. za prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona v súbehu s prečinom nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Trestného zákona, kde ako poškodený vystupuje otec maloletého dieťaťa.

11. Kolízny opatrovník nevyužil svoje právo písomne sa vyjadriť k podanému odvolaniu, jeho doplnkom, či k vyjadreniu otca, prípadne ďalším podaniam, ktoré mu boli v priebehu odvolacieho konania doručené.

12. V priebehu odvolacieho konania bolo do spisu (dňa 14. 06. 2021) doručené podanie Y.. T. X. a T.. T. X. (rodičov otca mal. dieťaťa), v ktorom poukazujú na podľa ich názoru nedostatočnú morálku matky mal. dieťaťa a jej partnera T.. T., na marenie styku otca s mal. dieťaťom matkou a nerealizovanie výkonu rozhodnutia.

13. Dňa 02.07.2021 bolo odvolaciemu súdu otcom mal. dieťaťa doručené vo fotokópii uznesenie vydané OR PZ O., odbor kriminálnej polície, zo dňa 30.06.2021 pod ČVS:C.-XX/X-VYS-TT-XXXX, vychádzajúc z obsahu ktorého bolo začaté trestné stíhanie a súčasne vznesené obvinenie matke maloletého dieťaťa Y.. U. X., za pokračovací prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 349 alinea 2 Trestného poriadku.

14. V konečnom dôsledku v priebehu odvolacieho konania bolo do spisu (dňa 06.07.2021) doručené aj ďalšie podanie Y.. T. X. a T.. T. X. (rodičov otca mal. dieťaťa), v ktorom uvádzajú, že ide o podanie, ktoré adresovali do všetkých konaní v civilných aj trestných veciach týkajúcich sa matky ako aj jej priateľa, ktorými podľa ich názoru má byť mal dieťa manipulované, matku označujú za „nesvojprávnu a manipulovanú“ priateľa matky ako „pravdepodobne duševne chorého človeka u ktorého sa prejavujú hlavné znaky paranoidnej psychopatie“.

15. Odvolací súd pred vykonaním vecného prieskumu napadnutého rozhodnutia postupom podľa § 329 ods. 1 CSP zabezpečil doručenie doplnkov odvolania otcovi, ako aj kolíznemu opatrovníkovi, vyjadrenia otca k odvolaniu matke a kolíznemu opatrovníkovi a súčasne aj ďalších podaní adresovaných do spisu v priebehu odvolacieho konania (ktoré sa tak stali súčasťou spisového materiálu) účastníkom konania za účelom vytvorenia adekvátneho priestoru na umožnenie vyjadrenie sa k nim (nad rámec tých, ktorých doručenie vrátane napadnutého rozhodnutia, návrhu a podaného primárneho odvolania zabezpečil súd prvej inštancie už pred predložením spisu odvolaciemu súdu).

16. Krajský súd Trenčín ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané v lehote (§ 362 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je opravný prostriedok prípustný (§ 357 písm. d/ CSP), že spĺňa popri všeobecných náležitostiach v rozsahu § 127 ods. 1 CSP aj náležitosti podľa § 363 CSP, preskúmal rozhodnutie súdu prvej inštancie bez toho, aby bol viazaný rozsahom odvolania a dôvodmi odvolania (§ 65 a § 66 CMP), prihliadnuc i na prípadné vady konania (§ 67 CMP) a po jeho preskúmaní bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario CSP) dospel k záveru, že toto je potrebné za použ. § 388 CSP zmeniť, nakoľko neboli splnené podmienky pre jeho zrušenie ani potvrdenie.

17. Súd prvej inštancie svojim rozhodnutím zamietol návrh matky mal. dieťaťa, prostredníctvom ktorého sa domáhala nariadenia neodkladného opatrenia s cieľom dosiahnutia zmeny doposiaľ upraveného styku otca s mal. dieťaťom (doposiaľ upraveného v októbri 2020 nariadeným neodkladným opatrením s obmedzením jeho platnosti právoplatnosťou konania o rozvod manželstva a úpravu práv a povinností k

mal. dieťaťu), dôvodiac neosvedčením takých zmenených skutkových okolností, ktoré by odôvodňovali matkou požadovanú zmenu doterajšej úpravy styku (v zmysle jeho obmedzenia) prostredníctvom využitia inštitútu neodkladného opatrenia, teda nesplnením zákonných predpokladov takýto postup vo svetle záujmu mal. dieťaťa opodstatňujúcich.

18. Odvolateľka (matka) namieta nesprávne a neúplne zistený skutkový stav, existenciu ďalších procesných prostriedkov, ktoré doposiaľ neboli použité, správnosť skutkových a právnych záverov na ktorých súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie, ktoré nevzhliada ako súladné so záujmom mal. dieťaťa vo svetle jeho zákonnej ochrany so zreteľom na zmenené skutkové okolnosti (odmietanie otca mal. dieťaťom v dôsledku traumatizujúceho incidentu, oslabenie vzájomných väzieb medzi otcom a mal. dieťaťom v dôsledku dlhodobej absencie kontaktu medzi nimi a s tým spojenú potrebu nastavenia adaptačného procesu s cieľom obnovenia vzájomných väzieb a eliminovania možných negatívnych dopadov na mal. dieťa a ďalšie), teda v súhrne neexistenciu zákonných predpokladov pre súdom prvej inštancie vydané zamietajúce rozhodnutie, ktoré zmenené skutkové okolnosti sú podľa nej spôsobilé k zmeňujúcemu rozhodnutiu odvolacieho súdu pre naplnenie ňou uplatnených odvolacích dôvodov uvedených v ust. § 61 ods. 2 CMP a § 365 ods. 1 písm. f/, g/ a h/ CSP. Trvá na zmene (redukcii) doposiaľ upraveného styku za jeho súčasného limitovania jej osobnou prítomnosťou na jeho priebehu.

19. Na strane druhej otec poukazuje na snahu matky diskvalifikovať ho zo života mal. dieťaťa (v čom vzhliada tiež zmysel a účel ňou podaného návrhu na nariadenie NO) prostredníctvom neumožňovania mu stretávania sa s mal. dieťaťom v zmysle existujúceho súdneho rozhodnutia.

20. Odvolací súd za aplikácie § 380 ods. 2 CSP v spojitosti s ust. § 67 CMP z úradnej povinnosti predovšetkým posudzoval, či konanie pred súdom prvej inštancie nie je zaťažené vadou/vadami, ktorá/ ktoré sa týka/týkajú procesných podmienok. Posúdením procesného postupu súdu prvej inštancie v konaní, ktoré prechádzalo rozhodnutiu o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a ktorý zistil odvolací súd preskúmaním predloženého súdneho spisu, odvolací súd uvádza, že v konaní nezistil procesné vady zakladajúce dôvody pre zrušenie rozhodnutia podľa § 389 ods. 1 písm. a/ CSP a existenciu takejto vady odvolateľka ani netvrdila.

21. Posúdením rozhodujúcich skutočností z obsahu spisového materiálu plynúcich, bez limitovania odvolacieho prieskumu produkovanými odvolacími námietkami, avšak tiež so zreteľom na ne, tieto vyhodnotil odvolací súd ako čiastočne opodstatnené a na rozdiel od názoru súdu prvej inštancie zistené zmenené skutkové okolnosti ako spôsobilé vo svetle záujmu mal. dieťaťa a so zreteľom na jeho ochranu, k odlišnej úprave stretávania sa otca s mal. dieťaťom do doby, ako bude výkon tejto časti rodičovských práv upravený v rámci komplexnej úpravy práv a povinností rodičov k mal. dieťaťu vo veci samej ako spojeného rozhodovania s konaním o rozvod manželstva rodičov, v ktorom ako vyplýva zo zistenia majúceho pôvod v úradnej činnosti súdu, bude tak ťažisková otázka samotnej vhodnosti výchovného modelu a prostredia a na to nadväzujúcej úpravy styku riešená aj prostredníctvom účastníkmi navrhovaného znaleckého dokazovania.

22. Osobitná úprava neodkladných a iných opatrení súdu týkajúcich sa maloletých detí, je obsiahnutá v ustanoveniach § 360 až § 369 Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „CMP“), ktoré však upravujú len niektoré ustanovenia o neodkladných a iných opatreniach súdu. V otázkach tam neupravených, sa v zmysle § 2 ods. 1 CMP použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“).

23. Pri posúdení dôvodnosti odvolania matky maloletého dieťaťa, vychádzajúc z vyššie uvedeného, aplikoval odvolací súd nasledovné ustanovenia právnych predpisov:

24. Podľa § 324 ods. 1 CSP pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení, môže súd na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

25. Podľa § 325 ods. 1, 2 CSP neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery, alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

26. Podľa § 361 CMP súd nariadi neodkladné opatrenie aj vtedy, ak to vyžaduje verejný záujem.

27. Podľa § 328 ods. 1 CSP, ak súd nepostupoval podľa § 327 nariadi neodkladné opatrenie, ak sú splnené podmienky podľa § 325 ods. 1, inak návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietne.

28. V zmysle § 329 veta prvá CSP súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez vylúču a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania.

29. Podľa článku 41 ods. 4 Ústavy SR, starostlivosť o deti a ich výchova je právom rodičov; deti majú právo na rodičovskú výchovu a starostlivosť. Práva rodičov možno obmedziť a maloleté deti možno od rodičov odlúčiť proti vôli rodičov len rozhodnutím súdu a na základe zákona. Rodičovské práva a povinnosti patria obidvom rodičom. Zákon o rodine úpravu výkonu rodičovských práv a povinností rieši v určitých špecifických situáciách osobitne, tak ako to predpokladá článok 51 ods. 1 Ústavy SR. Zákon o rodine preferuje dohodu rodičov pri výkone rodičovských práv a povinností (§ 24 ods. 2, § 25 ods. 1, § 35 a § 36 Zákona o rodine). Až keď nedôjde k dohode rodičov o výkone rodičovských práv (príp. ich zmene ak súd zistí naplnenie zákonných predpokladov pre zmenu), rozhodne o ich výkone súd, vždy však s prihliadnutím na záujem maloletého dieťaťa. Rodičovské práva a povinnosti majú obaja rodičia a pri ich výkone, sú povinní chrániť záujmy maloletého dieťaťa (§ 28 ods. 2 Zákona o rodine). Ust. § 25 Zákona o rodine upravuje výkon jednej zložky rodičovských práv a to právo rodiča na čo možno najplnohodnotnejší kontakt s dieťaťom.

30. V zmysle Čl. 24 Charty základných práv Európskej únie pri všetkých opatreniach prijatých orgánmi verejnej moci alebo súkromnými inštitúciami, ktoré sa týkajú detí, sa musia v prvom rade brať do úvahy najlepšie záujmy dieťaťa (ods. 2). Každé dieťa má právo na pravidelné udržiavanie osobných vzťahov a priamych stykov s obidvoma svojimi rodičmi, ak to nie je v rozpore s jeho záujmom (ods. 3).

31. V zmysle Čl. 3 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa záujem dieťaťa musí byť prvoradým hľadiskom pri akejkoľvek činnosti týkajúcej sa detí, nech už uskutočňovanej verejnými alebo súkromnými zariadeniami sociálnej starostlivosti, súdmi, správnymi alebo zákonodarnými orgánmi.

32. Podľa Čl. 5 Zákona o rodine, záujem maloletého dieťaťa je prvoradým hľadiskom pri rozhodovaní vo všetkých veciach, ktoré sa ho týkajú.

33. Podľa § 36 ods. 1 Zákona o rodine, rodičia maloletého dieťaťa, ktorí spolu nežijú, môžu sa kedykoľvek dohodnúť o úprave výkonu ich rodičovských práv a povinností. Ak sa nedohodnú, súd môže aj bez návrhu upraviť výkon ich rodičovských práv a povinností, najmä určí, ktorému z rodičov zverí maloleté dieťa do osobnej starostlivosti. Ustanovenia § 24, § 25 a § 26 sa použijú primerane.

34. Z ust. § 25 ods. 2 Zákona o rodine vyplýva, že ak sa rodičia o úprave styku s maloletým dieťaťom nedohodnú, súd upraví styk rodičov s maloletým dieťaťom.

35. Ust. § 25 ods. 3 Zákona o rodine umožňuje v prípade, ak je to potrebné v záujme maloletého dieťaťa, obmedziť styk maloletého s rodičom, alebo ho zakázať. Na popredné miesto sa kladie záujem dieťaťa, tak ako to vyplýva aj z čl. 3 Dohovoru o právach dieťaťa.

36. Ak sa zmenia pomery, súd môže aj bez návrhu zmeniť rozhodnutie o výkone rodičovských práv a povinností, alebo dohodu o výkone rodičovských práv a povinností.

37. Ako vyplýva z ustanovení § 325 CSP a § 360 až § 369 CMP, neodkladné opatrenie možno nariadiť len z dôvodu, že je potrebné bezodkladne upraviť pomery, alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená, a v konaniach, ktoré sú upravené v CMP aj vtedy, ak je ohrozené zabezpečenie výchovy a starostlivosti o mal. dieťaťa, a v konečnom dôsledku tiež, ak to vyžaduje verejný záujem. Jednotlivé osobitné neodkladné opatrenia upravené v tretej časti CMP nepredstavujú taxatívny výpočet neodkladných opatrení, ktoré je možné nariadiť v režime uvedeného zákona, samostatná úprava v týchto osobitných prípadoch len zdôrazňuje ich procesné osobitosti. Charakter neodkladného opatrenia umožňuje, aby súd pred rozhodnutím o návrhu na jeho nariadenie, nevykonal vylúču účastníkov, ani si nevyžiadal ich vyjadrenie. Súd v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia zisťuje relevantné skutočnosti zjednodušeným spôsobom. Vychádza spravidla len z návrhu, zohľadňujúc jeho obsah a výpovednú hodnotu pripojených listín, nakoľko pomerne krátka lehota na rozhodnutie nevytvára priestor pre plnohodnotné dokazovanie (§ 329 CSP), čo je dané samozrejme charakterom tohto

inštitútu spočívajúceho v potrebe bezodkladnej úpravy pomerov účastníkov. V návrhu teda musia byť uvedené rozhodujúce skutočnosti odôvodňujúce potrebu neodkladnej úpravy pomerov a tieto skutočnosti musia hodnoverne osvedčovať dôvodnosť požadovaného postupu z hľadiska toho, čomu sa má poskytnúť ochrana. Listinné dôkazy majú pri rozhodovaní o nariadení neodkladného opatrenia osobitný význam, keďže súd nevykonáva plnohodnotné dokazovanie, ktoré má v tomto prípade povahu osvedčovania, čo znamená, že osvedčené skutočnosti spĺňajú atribút vysokej pravdepodobnosti a súd z nich pri rozhodovaní vychádza. Je preto povinnosťou navrhovateľa neodkladného opatrenia dosiahnuť hodnoverné osvedčenie tvrdených skutočností. Z dikcie zákona tiež vyplýva, že potreba úpravy musí byť naliehavá, potrebná a musí byť odôvodnená individuálnymi okolnosťami prípadu. Je osvedčená len vtedy, ak okrem osvedčenia existencie právnych vzťahov medzi účastníkmi, je osvedčené aj ohrozovanie, alebo porušenie konkrétneho práva, ktorému je možné poskytnúť ochranu prostredníctvom neodkladného opatrenia, teda existencia stavu, ktorý neznesie odklad. Predbežná ochrana nedôvodného (neosvedčeného) nároku by bola v rozpore so zmyslom a účelom neodkladného opatrenia.

38. V posudzovanej veci matka žiadala nariadiť neodkladné opatrenie, ktorým by bol zmenený rozsah a podmienky doposiaľ už vydaným neodkladným opatrením upraveného styku otca s mal. dieťaťom, za jeho súčasného limitovania jej prítomnosťou na ňom (teda domáhala sa úpravy - zmeny výkonu jednej zo zložiek rodičovských práv - § 25 Zák. o rodine v spojitosti s § 26 Zák. o rodine) tvrdiac zmenu skutkových okolností spočívajúcu v strate kontaktu otca s mal. dieťaťom v dôsledku odmietania otca dieťaťom po tom, ako bolo prítomné incidentu, ktorého bol otec priamo účastný, tiež poukazom na nezáujem otca o ňou navrhovaný postupný kontakt s mal. dieťaťom (telefonický, či prostredníctvom videohovoru, alebo stretnutia na pre dieťa známom mieste za jej prítomnosti), nevyužívanie doposiaľ určeného styku otcom a tiež tvrdením o takom správaní, či zdravotnom stave otca, ktoré podľa jej názoru indikujú k obave z ohrozenia zabezpečenia starostlivosti o dieťa počas určeného styku, či možného negatívneho dopadu na psychický a emocionálny stav mal. dieťaťa, ktoré dôvody možno subsumovať pod dôvod uvedený v ust. § 325 ods. 1 CSP, spočívajúci v potrebe bezodkladnej úpravy pomerov účastníkov.

39. Súd prvej inštancie jej návrhu nevyhovel, keď pre absenciu osvedčenia skutočností a vôbec ich nespôsobilosť v zmysle ich obsahu privodiť požadovaný zásah do rodičovských práv otca v zmysle zmeny doterajšej úpravy styku nevzhliadol dôvody, ťažiskovo založiac svoje rozhodnutie na zistení, že matka nerešpektuje doposiaľ súdnym rozhodnutím nastavenú úpravu styku, tomuto sa opakovane nepodrobuje, ktorým správaním prispieva k vzniku napätých vzťahov s otcom, ako aj s ďalšími zainteresovanými osobami, pričom za určujúce a v danom štádiu zjavne za postačujúce považoval zmenu postoja a správania matky pod vplyvom ktorej dôjde podľa jeho názoru aj k zmene správania u maloletej.

40. Primárne odvolací súd vo vzťahu k posudzovanej problematike vo svetle jej riešenia a s ohľadom na aktuálne zjavnú prítomnú snahu oboch rodičov vzájomne sa diskvalifikovať z rovnocennej participácie na výkone rodičovských práv a povinností a to prostredníctvom vzájomného osočovania (na ktorom participujú tiež ďalšie na rodičoch dieťaťa zainteresované tretie osoby), podávania trestných oznámení, či ako difamujúce sa javiacich podaní na ďalšie štátne orgány, čím sa postupne znevažujú tak profesne, ako aj osobnostne, považuje za potrebné zdôrazniť, že žiaden rodič nie je schopný dať dieťaťu širokospektrálne všetko, čo dieťa pre svoj život potrebuje (čím odvolací súd nemá na mysli materiálnu stránku zabezpečenia dieťaťa) a preto pokiaľ tomu nebránia významné okolnosti, rovnocenná participácia každého rodiča na výchove a starostlivosti o každého maloletého už od jeho narodenia, je veľmi významná a nezastupiteľná. Nepochybne najvhodnejším spôsobom, akým je možné vzájomné vzťahy dieťaťa s rodičmi v situácii, keď rodičia už spolu nežijú (ako je tomu tiež v posudzovanej veci) rovnocenne rozvíjať, je nastavenie takej formy výkonu osobnej starostlivosti o mal. deti a ich výchovného prostredia a na to nadväzujúcej úpravy stretávania s rodičom, ktorému dieťa nebolo do osobnej starostlivosti zverené, ktorá na to vytvorí čo možno najlepšie podmienky, čo je obyčajne možné dosiahnuť predovšetkým dohodou rodičov, ktorí v kolízii a so zreteľom na záujem mal. dieťaťa, sú nositeľmi rodičovskej zodpovednosti na takej vyžadovanej úrovni, že sú schopní podriadiť niekedy aj vážnym spôsobom vzájomne narušené vzťahy vyššiemu princípu, ktorým je nepochybne záujem ich mal. dieťaťa a jeho ochrana, nepreferujúc tak svoje vlastné záujmy a predstavy o spôsobe usporiadania výkonu rodičovských práv, k naplneniu čoho však zjavne v podmienkach posudzovanej veci nedochádza.

41. Z hľadiska zachovania práva dieťaťa na zachovanie vzájomných väzieb s rodičom (v tomto prípade s otcom), ktorému nebolo do osobnej starostlivosti zverené, je jednoznačne pri nezhode

rodičov v otázke stretávania sa takéhoto rodiča s dieťaťom, či tvrdenej potreby zmeny doposiaľ už nastavenej úpravy stretávania, určujúci záver o existencii zmenených okolností, vo svetle záujmu a ochrany mal. dieťaťa tak významných, že si vyžadujú potrebu bezodkladnej úpravy pomerov účastníkov prostredníctvom neodkladného opatrenia v prípade, ak už takáto úprava existuje. Keďže neexistuje žiadna šablóna, podľa ktorej by mohlo byť bezpečne skonštatované, že úprava styku rodiča s maloletým dieťaťom podľa určitého vzorca (rozsah a forma) je optimálna a v jeho najlepšom záujme, umožnenie styku rodiča s maloletým dieťaťom v primeranej miere a za adekvátnych podmienok, je závislé vždy od hodnotenia konkrétnej situácie súdom na základe posúdenia dôkazov a zistených skutočností.

42. V konkrétnostiach posudzovanej veci z obsahu spisu vyplýva, že maloletá U. mala v čase rozhodovania súdu prvej inštancie dva a pol roka (v čase rozhodovania odvolacieho súdu bola vo veku X rokov a XX mesiacov) a pochádza z manželstva rodičov, ktoré ako zistil odvolací súd úradnou činnosťou, doposiaľ trvá. Manželia od júna 2020 nežijú v spoločnej domácnosti, z ktorej sa odsťahovala matka spolu s maloletou po vzájomných nezhodách. Na Okresnom súde Trenčín pod sp.zn. 26P/69/2020 prebieha konanie o návrhu matky na rozvod manželstva a úpravu práv a povinností k mal. dieťaťu na čas po rozvode. Matka maloletej svoj návrh na rozvod manželstva zo dňa 10.07.2020 odôvodnila tým, že manželstvo s otcom dieťaťa uzavreli po relatívne krátkej známosti, nastahovali sa do spoločnej domácnosti v lete 2017 a ku koncu toho istého roka otehotnela. Ich spolužitie bolo spočiatku pomerne harmonické okrem menších nedorozumení, postupom času však ich vzájomné city ochladli a dochádzalo k stále častejším nezhodám. K vážnemu narušeniu manželských vzťahov prišlo zhruba v septembri 2018, po narodení ich dcéry, manžel bol taktiež dlhodobo chorý. Všetky tieto dlhodobé a opakujúce sa (tiež zdravotné problémy otca) neprispeli k harmonickému spolužitiu. Postupom času viac menej začali fungovať tak, že sa u nich doma iba obchádzali a míňali, manžel veľa pracoval a stali sa z nich viac spolubývajúci ako manželský pár. V júni sa odsťahovala zo spoločnej domácnosti k mame do B.. Úradnou činnosťou odvolací súd zistil, že vo veci nebolo doposiaľ rozhodnuté, aktuálne je vec v štádiu posudzovania vznesených návrhov na nariadenie znaleckého dokazovania týkajúceho sa otázky úpravy práv a povinností k mal. dieťaťu. Otec inú vyživovaciu povinnosť nemá. Matka aktuálne žije so svojim priateľom T.. T. v spoločnej domácnosti v jeho byte v O., spolu s mal. U., s ktorého vzťahu sa narodilo podľa oznámenia matky dňa mal. dieťa (J. X.). V pripojenom rodnom liste sa uvádza, že meno dieťaťa je neurčené. Z pripojenej prepúšťacej správy vypláva, že ide o dieťa narodené predčasne, matka dieťa kojí.

43. Ďalej z obsahu spisového materiálu vyplýva, že uznesením pod č.k. 32P/196/2020-118 zo dňa 25.08.2020 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne č.k. 17CoP/58/2020-438 zo dňa 29.10.2020 bolo nariadené neodkladné opatrenie, ktorým bola mal. U. ponechaná v starostlivosti matky, otec dieťaťa bola stanovená povinnosť platiť na výživu maloletej U. mesačne sumu 100,- eur k rukám matky dieťaťa vždy do 15. dňa v mesiaci vopred. Stretávanie otca s mal. dieťaťom bolo zároveň upravené tak, že otec dieťaťa je oprávnený stykať sa s maloletou vždy od piatka 17.00 hod. do pondelka 10.00 hod. s tým, že matka je povinná maloletú pred stykom otcovi odovzdať pred bydliskom otca a otec je povinný po skončení styku maloletú matke odovzdať pred bydliskom matky a matka je tiež povinná maloletú na styk s otcom riadne pripraviť. Zároveň bol návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým žiadal odovzdať mal. U. do svojej osobnej starostlivosti, prípadne nariadiť striedavú starostlivosť o dieťa, zamietnutý. Trvanie uvedeného neodkladného opatrenia bolo súdom limitované právoplatnosťou skončenia konania o rozvod manželstva rodičov a úpravu práv a povinností rodičov k maloletej, vedeného na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 26P/69/2020. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 21.11.2020 a účinky takto nastolenej úpravy práv a povinností rodičov k mal. dieťaťu, vrátane úpravy stretávania trvajú doposiaľ.

44. Odvolací súd prostredníctvom lustráciu vykonanej súdom prvej inštancie tiež zistil, že na Okresnom súde Trenčín je pod sp. zn. 35P/13/2021 vedené konanie o návrhoch rodičov na nariadenie neodkladných opatrení, ktorými obaja rodičia žiadali zákaz vycestovať s maloletou mimo územie Slovenskej republiky bez písomného súhlasu druhého rodiča. Súd uznesením č.k. 35P/13/2021-8 zo dňa 17.02.2021 nariadil neodkladné opatrenie, ktorým zakázal matke bez písomného súhlasu otca vycestovať s maloletým dieťaťom mimo územia Slovenskej republiky, a to až do právoplatnosti rozhodnutia v konaní vo veci samej - o nezhode rodičov ohľadne vycestovania maloletej U. mimo územia Slovenskej republiky, v prípade, ak takýto návrh bude podaný. Identický zákaz uložil otcovi za súčasného uloženia povinnosti obom rodičom podať návrh vo veci samej. Tiež zakázal matke opustiť územie Slovenskej republiky s maloletou U. v sprievode matky bez písomného súhlasu otca s jej vycestovaním

čo nariadil zapísať do evidencie Úradu hraničnej a cudzineckej polície Prezídia PZ SR. Proti rozhodnutiu podala odvolanie matka.

45. Lustráciou súdom prvej inštancie tiež bolo zistené, že uznesením pod č.k. 32PPom/1/2020-42 zo dňa 16.11.2020 súd prvej inštancie zamietol návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým opakovane žiadal, aby súd uložil matke povinnosť odovzdať maloletú U. do jeho osobnej starostlivosti. Z odôvodnenia rozhodnutia je zrejmé, že v danej veci sa otec dožadoval nariadenia neodkladného opatrenia podľa § 365 CMP na základe tvrdení, že maloletá je ohrozená na živote a zdraví správaním súčasného partnera matky maloletej, s ktorým maloletá žije aj so svojou matkou v spoločnej domácnosti. Súd poukazoval na to, že podstatným znakom neodkladných opatrení nariadených v zmysle citovaného zákonného ustanovenia je vážne ohrozenie alebo narušenie života, zdravia a priaznivého vývoja dieťaťa, kedy sa jedná najmä o deti zanedbávané alebo týrané, deti ktoré sa ocitli bez akejkoľvek starostlivosti a podobne. Na osvedčenie skutočností tvrdených otcom, ktoré považoval za naplnenie vyššie uvedených zákonných predpokladov, otec predložil potvrdenie o trestnom oznámení, ktoré urobil dňa 13.11.2020 na Obvodnom oddelení Policajného zboru v L. (doplneného dňa 14.11.2020), ktoré podal ma T.. G. T. (partnera matky) a to na základe incidentu z rovnakého dňa, ktorý sa mal uskutočniť medzi otcom maloletej a súčasným partnerom matky maloletej (T.. G. T.) a ktorého svedkom mala byť aj maloletá, pričom na podporu svojho tvrdenia o nebezpečnosti situácie pre mal. dieťa otec tiež predložil uznesenia orgánov činných v trestnom konaní, ktoré sa týkajú súčasného partnera matky maloletej, z ktorých vyplýva, že tieto oznámené skutočnosti boli postúpené Okresnému úradu L. na ďalší postup s odôvodnením, že sa v daných veciach jedná o priestupok, nie o trestný čin. Vyhodnotením týchto okolností dospel súd v uvedenej veci k záveru, že neboli splnené predpoklady na nariadenie neodkladného opatrenia podľa § 365 CMP, pre neosvedčenie takých okolností, ktoré by si vyžadovali okamžitú ochranu dieťaťa vo svetle jeho ohrozenia či už na živote, zdraví, prípadne narušenia jeho priaznivý vývoja z ktorých dôvodov návrh na nariadenie neodkladného opatrenia otca o zmenu výchovného prostredia mal. dieťaťa zamietol, ktoré uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 02.12.2020.

46. Lustráciou súdom prvej inštancie bolo tiež zistené, že na Okresnom súde Trenčín je pod sp. zn. 34Em/5/2020 vedené konanie o návrhu otca na nariadenie výkonu rozhodnutia, v ktorom súd uznesením pod č. k. 34Em/5/2020-290 zo dňa 09.02.2021 nariadil výkon uznesenia Okresného súdu Trenčín zo dňa 25.08.2020 č.k. 32P/196/2020-118 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 29.10.2020 č.k. 17CoP/58/2020-438 v časti doterajšej úpravy styku otca s maloletou. Proti uzneseniu podala matka dieťaťa odvolanie. Odvolací súd úradnou činnosťou zistil, že Krajský súd Trenčín o odvolaní matky rozhodol uznesením zo dňa 07. júla 2021 pod č.k. 5CoE/6/2021-844 tak, že uznesenie súdu prvej inštancie, ktorým bol nariadený výkon rozhodnutia o doterajšej úprave styku otca s mal. dieťaťom potvrdil, vyhodnotiac odvolacie námietky matky ako nespôsobilé k odlišnému rozhodnutiu.

47. Zo správy kolízneho opatrovníka zo dňa 09.03.2021 pripojenej k sp. zn. 34Em/5/2020 vyplýva, že posledné fyzické šetrenie v domácnosti matky maloletej bolo realizované dňa 13.11.2020. Od toho času je kolízny opatrovník s prihliadnutím na pandemickú situáciu s matkou v telefonickom, resp. mailovom kontakte, rovnako ako s otcom maloletej. Podľa informácií sa styk otca s maloletou nerealizuje. Matka nesúhlasí so stykom v rozsahu úpravy, ktorú nastolil svojim rozhodnutím Krajský súd v Trenčíne. Rodičom bola zo strany kolízneho opatrovníka ponúknutá pomoc referátu poradensko-psychologických služieb už v septembri 2020, doteraz dobrovoľne poradenstvo rodičia nevyužili. Kolízny opatrovník v správe uvádza, že považuje za nevyhnutné, aby sa styk otca s maloletou začal realizovať bezodkladne, minimálne v rozsahu ako sa rodičia dohodnú na pojednávaní, resp. v zmysle vykonateľného uznesenia s citlivým prihliadnutím na maloletú, jej aktuálne potreby, režim dňa a pod.

48. Zo správy o psychologickom vyšetrení predloženom matkou zo dňa 17.12.2020, predmetom ktorej bolo psychologické vyšetrenie z podnetu matky maloletej U., ktorá správa bola spracovaná L., pracovisko klinickej psychológie v V., vyplýva, že vyšetrenie bolo realizované psychodiagnostickými metódami, a to rozhovorom, pozorovaním, anamnestickým interview, kresebnými technikami (voľná kresba, semištrukturovaná kresba rodiny), v ktorej sa uvádza, že v kresbe rodiny sa dieťa situuje do blízkosti matky, pričom vedľa matky je postava policajta, zobrazuje aj matkinho priateľa aj svojho otca. V tom čase zistený psychický stav dieťaťa sa javil ako pomerne stabilizovaný, bez prejavov akútnej tenzie, ktorá by zasahovala do somatickej oblasti. Pomočovanie dieťaťa bolo situačné, viazané k akútne stresujúcej udalosti. V správaní dieťaťa však pretrvávajú zmeny, ktoré boli vyvolané stresujúcimi, vyššie popísanými udalosťami. Dieťa je výrazne naviazané na matku, vyžaduje jej prítomnosť pri zaspávaní,

aj počas celej noci. Odmieťa ísť von, opakovane sa uisťuje, či bude vonku tato. Miesta, na ktorých sa udiali spomínané udalosti, v ňom ešte stále spúšťajú stresovú reakciu (poznámka odvolacieho súdu: situácia, keď dieťa bolo dňa 13.11.2020 svedkom konfliktu medzi rodičmi a matkiným priateľom, kedy otec dieťaťa mal údajne zaútočiť na matkinho priateľa, po čom sa dieťa pomohlo, následne odmietalo ísť von cez parkovisko, kde sa udial incident a podľa matky sa dodnes pýta „či tam bude tato“, von dokáže ísť len po prehovaraní matky, že pôjdu von cez garáž, druhý stresujúci zážitok sa mal odhrať dňa 15.12.2020 na vianočných trhoch v mieste bydliska matky, keď dvaja cudzí ľudia mali vybehnúť podľa tvrdenia matky smerom k dieťaťu s údajným úmyslom vziať dieťa, následne malo byť ťahané otcom z náručia matky, matke malo byť bránené otvoriť si auto, bola zablokovaná, aby nemohla odísť, na miesto bola privolaná polícia). Dieťa sa po príchode domov opätovne pocikalo, začalo byť výrazne naviazané na matku, vyžadujúce si jej prítomnosť. Dieťa zvykne zážitok spomínať s tým, že spomína políciu, hovoríva si „polícia ma chráni, aby ma nezobral tato“. V správe sa ďalej uvádza, že dieťa má potrebu opakovane sa uisťovať o svojej bezpečnosti, môže mať možné obavy, že bude násilne odobraté matke otcom alebo niekým cudzím. Uvedené udalosti a ich aktuálne spracovanie dieťaťom môžu mať negatívny dopad na zvládanie separácie od matky a jeho kontakt s otcom. Vzťah dieťaťa by mal byť s otcom budovaný postupne a tiež v prostredí, ktoré je pre dieťa bezpečné. Zo záveru psychologického vyšetrenia vyplýva, že aktuálny psychický stav dieťaťa je bez prejavov masívnej úzkosti, stále však v ňom pretrvávajú zmeny, ktoré boli vyvolané stresujúcimi udalosťami a ktoré vedú k výrazným ťažkostiam v separácii od matky. Odporúča sa ako nevyhnutné eliminovať stresujúce udalosti charakteru, pri ktorých bolo prítomné dieťa, a to pri kontakte s oboma rodičmi. Odporúča sa postupná adaptácia pri nadväzovaní vzťahu s otcom, prípadne spočiatku aj za prítomnosti matky, s postupnou separáciou a následným prespávaním u otca bez matky. Za účelom detailnejšieho posúdenia psychického stavu dieťaťa a jeho rodičov sa odporúča súdno-znalecké vyšetrenie.

49. Zároveň bola matkou pripojená aj správa z psychologického poradenstva, vypracovaná Súkromným centrom zdravia U. so sídlom O. O. zo dňa 26.10.2020 (odvolací súd poznamenáva, že vychádzajúc z odôvodnenia neodkladného opatrenia, ktorým bol v minulosti upravený styk otca s dieťaťom, túto správu mal súd k dispozícii už v čase svojho rozhodovania), z obsahu ktorej vyplýva, že psychologické poradenstvo vyhladala matka dieťaťa, vzhľadom na vhodný postup vytvárania vzťahu otec - dieťa a spôsob úpravy styku otca s dieťaťom. Odporúčania z tohto poradenstva spočívajú v tom, že pri nastavení podmienok stretávania dieťaťa s otcom je potrebné rešpektovať súčasnú situáciu dieťaťa, okrem osobných stretnutí by otec dieťaťa mohol vytvárať citovú väzbu s dieťaťom komunikáciou jemu prístupnou, ktorý postup môže podporovať tiež otcova rodina, čím sa dieťa osmelí a vytvorí sa podmienky pre dlhodobjší pobyt s otcom, ktoré však podľa psychológa v tom čase zo strany dieťaťa neboli prítomné. Podľa názoru psychológa, opakovaným citlivým stretávaním sa a intenzívnejšou komunikáciou otca a dcéry sa vytvorí základ bezpečného vzťahu, ktorý umožní dieťaťu prekonať dlhšie odlúčenie od matky.

50. Z obsahu spisu tiež vyplýva, že dňa 04.06.2021 bol Okresnému súdu Trenčín doručený návrh ÚPSVaR L. na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým žiadal prostredníctvom nariadenia výchovného opatrenia uložiť povinnosť rodičom, ako aj mal. dieťaťu podrobiť sa sociálnemu, alebo inému odbornému poradenstvu a návrh zároveň na začatie konania vo veci samej o nariadenie výchovného opatrenia. Odvolací súd úradnou činnosťou (dopytom na OS Trenčín) zistil, že spis bol postúpený OS Piešťany, dopytom na ktorý bolo odvolacím súdom zistené, že o návrhu na NO už bolo rozhodnuté a to uznesením zo dňa 30. júna 2021 pod č.k. 13P/67/2021-17 a to tak, že návrhu bolo vyhovené a za ustanovenia ÚPSVaR L. za kolízneho opatrovníka mal. U. bolo nariadené neodkladné opatrenie, ktorým sa mal. dieťaťu a jeho rodičom uložilo výchovné opatrenie - povinnosť podrobiť sa sociálnemu poradenstvu, alebo inému odbornému poradenstvu ambulantnou formou v O. v období od vykonateľnosti uznesenia po dobu 6 mesiacov a zároveň bolo začaté konanie vo veci samej o uloženie výchovného opatrenia. Uznesenie doposiaľ nenadobudlo právoplatnosť. Z jeho odôvodnenia je zrejmé, že dôvodom tohto postupu bolo osvedčenie skutočností týkajúcich sa nemožnosti konštruktívnej komunikácie rodičov, výsledkom čoho je vzájomné podávanie trestných oznámení, tiež nerealizovanie styku otca s maloletou a obavy z nepriaznivých sekundárnych dopadov tohto stavu do sféry mal. dieťaťa.

51. Z kópie pripojeného uznesenia Generálnej prokuratúry pod č.k. IV/5 Gn. XX/XX/XXXX-X zo dňa 26.03.2021, vyplýva, že na základe sťažnosti poškodeného Y. T. X. z 01.02.2021 tento zrušil uznesenie vyšetrovateľa OR PZ v O., Odboru kriminálnej polície L. pod sp. zn. C. XX/X-VYS-TT/XXXX z 20.01.2021, ktorým tento podľa § 197 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku odovzdal vec podozrenia

z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 349 Trestného zákona odboru všeobecnej vnútornej správy Okresného úradu v L. na prejedanie priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona č 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších právnych predpisov, ktorého sa mala dopustiť Y.. U. X. tým, že v období od 28.08.2020 doposiaľ v L. na U. a na iných miestach, a to od 17.00 hod. piatka nepárneho kalendárneho týždňa do 17.00 hod. nasledujúceho párneho týždňa na základe uznesenia o neodkladnom opatrení vydaného Okresným súdom Trenčín sp.zn. 32P/196/2020 z 25.08.2020 vykonateľného 25.08.2020 a od 21.11.2020 vždy od piatka 17.00 hod do pondelka 10.00 hod. na základe uznesenia vydaného Krajským súdom v Trenčíne sp.zn. 17CoP/58/2020 z 29.10.2020, právoplatného a vykonateľného dňom 21.11.2020 ako matka dcéry mal. S. B. nar. v roku 2018, mala mariť výkon rozhodnutia v zmysle týchto opatrení napriek tomu, že otec Y.. T. X. z O. bol oprávnený stretávať sa so svojou dcérou, ktoré Y.. U. X. nerešpektuje a otcovi Y.. T. X. neumožňuje stretávať sa s ich maloletou dcérou, a uložil príslušnému vyšetrovateľovi PZ, aby vo veci znova konal a rozhodol. Z odôvodnenia uznesenia vyplýva, že uznesenie vyšetrovateľa PZ z 20.01.2021 je neodôvodnené a nezákonné a v ďalšom konaní bude potrebné začať trestné stíhanie podľa § 199 od. 1 Trestného poriadku za skutok právne kvalifikovaný ako pokračujúci prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 349 alinea druhá Trestného zákona a až po vykonaní ďalších dôkazov zákonne rozhodnúť.

52. V nadväznosti na vyššie uvedené, dňa 02.07.2021 bolo odvolaciemu súdu v kópii doručené uznesenie vydané OR PZ O., odbor kriminálnej polície, zo dňa 30.06.2021 pod ČVS:C.-XX/X-VYS-TT-XXXX, vychádzajúc z obsahu ktorého bolo začaté trestné stíhanie a súčasne vznesené obvinenie matke maloletého dieťaťa Y.. U. X., za pokračovací prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 349 alinea 2 Trestného zákona na podklade v ňom uvádzaných zistených skutočností, keďže podľa vyšetrovateľa je dostatočne odôvodnený záver, že v období od 28.08.2020 naďalej marila výkon uznesenia Okresného súdu Trenčín č.k. 32P/196/2020 zo dňa 25.08.2020. V odôvodnení rozhodnutia sa uvádza, že vyšetrovanie bolo vykonané spôsobom, aby bol zistený skutkový stav veci o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie. V odôvodnení rozhodnutia sa ďalej konštatuje, že na základe vykonaných úkonov a zabezpečených dôkazov mal vyšetrovateľ za odôvodnený záver, že skutok sa stal tak, ako je popísaný v rozhodnutí a že čin spáchala Y.. U. X., za čo jej bolo vznesené obvinenie, v konkrétnosti vyšetrovaním malo byť preukázané, že táto v období od 28.08.2020 v uznesení špecifikovaných obdobiach, ako matka maloletého dieťaťa marila výkon uznesenia Okresného súdu Trenčín č.k. 32P/196/2020 zo dňa 25.08.2020, ktorým súd neodkladným opatrením uložil matke maloletej povinnosť odovzdať ju do osobnej starostlivosti jej otca v mieste bydliska matky s jej osobnými vecami a riadne ju pripraviť od 17.00 hod. piatka nepárneho kalendárneho týždňa do 17.00 hod. piatka nasledujúceho párneho týždňa, a to tak, že odmietla maloleté dieťa jej otcovi vydať. Tiež bolo vyšetrovaním preukázané, že táto v období od 21.11.2020 naďalej v presne špecifikovaných obdobiach až do 27.06.2021 marila výkon uznesenia Krajského súdu v Trenčíne č.k. 17CoP/58/2020 zo dňa 29.10.2020, právoplatného dňom 21.11.2020, ktorým bolo nariadené neodkladné opatrenie, v zmysle ktorého otec dieťaťa bol oprávnený sa stretávať dieťaťom vždy od piatka od 17.00 hod. do pondelka 10.00 hod., pričom matke maloletej uložil povinnosť dieťa na styk s otcom riadne pripraviť a maloletú pred stykom otcovi odovzdať pred bydliskom otca v O., pričom matka toto rozhodnutie vôbec nerešpektovala, keďže ani raz maloletú na styk s otcom bez vážneho dôvodu nepripravila a do miesta bydliska otca ju neodviedla. Z vyšetrovania, vychádzajúc z obsahu odôvodnenia, bolo preukázané, že matka ani potom, čo Okresný súd Trenčín uznesením pod sp. zn. 34Em/5/2020 zo dňa 09.02.2021 z dôvodu, že nerešpektovala vyššie uvedené rozhodnutie Okresného súdu Trenčín o styku otca s dieťaťom, ani na tento nariadený výkon rozhodnutia nereagovala a nepristúpila na opakované prosby otca maloletej, aby dieťa priviedla na styk do Mestského parku v L., ktorý sa nachádza v blízkosti obydlija maloletej. Navyiac bol preukázané, a to z psychologického vyšetrovania dieťaťa, že táto je schopná zostať v prostredí bez matky, a preto nemala dôvod svoju dcéru v stanovené dni otcovi nevydať. Matka dieťaťa tak neumožňovala styk otca s jeho dcérou v časoch určených súdnymi rozhodnutiami, a to minimálne 30-krát, čo vyšetrovateľ nemohol posúdiť ako ojedinelé vybočenie, resp. o krátky čas. Svojím konaním tak podľa vyšetrovateľa matka naplnila všetky obligatórne znaky skutkovej podstaty pokračovacieho prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 349 alinea 2 Trestného zákona.

53. Vyhodnotením všetkých vyššie uvedených skutočností, nemožno pochybovať, že vzťahy medzi rodičmi dieťaťa boli zjavne už v čase predchádzajúceho rozhodovania o dočasnej úprave výkonu rodičovských práv a povinností (tiež styku otca s mal. dieťaťom) jednoznačne významne narušené a

pre nemožnosť reálneho očakávania konsenzu rodičov v tejto otázke, bolo vydané so zreteľom na zachovanie vzájomných väzieb oboch rodičov s mal. dieťaťom, teda prioritne vo svetle záujmu mal. dieťaťa neodkladné opatrenie, ktorým aj táto zložka rodičovských práv bola upravená.

54. I keď nemožno pochybovať, že obaja rodičia sú pre deti dôležité osoby, vzory sociálnej identifikácie, zároveň je potrebné mať na zreteli, že styk maloletého dieťaťa s rodičom v situácii, keď rodičia žijú oddelene (ako tomu je tiež v danej veci), sa upravuje prioritne kvôli maloletému dieťaťu v záujme jeho dobra, osobnej vôle, teda vo svetle jeho záujmu, a až druhotne z hľadiska práv rodičov, ktoré sú v kolízii s právami dieťaťa vzhľadom na postavenie dieťaťa ako zákonom chránenej osoby v hierarchii nepochybne nižšie. Rodičia majú teda síce jednoznačne právo realizovať svoje rodičovské práva za účelom zachovania vzájomných citových väzieb s deťmi prostredníctvom stretávania s nimi, aby tak deti mali zabezpečený pokiaľ je to možné čo najviac rovnovážny kontakt s oboma rodičmi, nastavenie rozsahu a podmienok styku je však prioritne dané limitmi ochrany záujmov mal. dieťaťa, ktoré sa pod vplyvom rôznych životných okolností môžu meniť, v dôsledku čoho favorizujú jednoznačne záujem mal. dieťaťa na tieto zmeny musia reflektovať tiež súdy prostredníctvom svojich rozhodnutí, citlivo a starostlivo vnímajúc nuansy života, ktorým sú mal. detí priebežne vystavované a ktoré by mohli byť spôsobilé pri nečinnosti príslušných orgánov (či ich nedostatočnej reflexii na zistené zmenené skutkové okolnosti) privodiť mal. dieťaťu s prihliadnutím samozrejme tiež na jeho v tomto prípade útlý vek, traumatizujúce zážitky.

55. Bolo by totiž iluzórnym sa domnievať, že už tak zásadná zmena v živote mal. dieťaťa, akou nepochybne bolo odlúčenie jeho rodičov, by ktorémukoľvek dieťaťu bez ohľadu na jeho vek, vo svetle jeho minimálne emocionálnych potrieb, mohla byť na prospech, resp. že tento navodený stav by ho nestresoval, pričom nie je významným, či si to aj dieťa v racionálnej rovine vzhľadom na svoj vek uvedomuje, v každom prípade však v rovine podvedomej nemožno hovoriť o priaznivých dôsledkoch naň, vo svetle čoho je potrebné nahliadať aj na každú dieťaťa sa týkajúcu možnú ďalšiu zásadnú zmenu, či stresujúcu situáciu v jeho živote, akou či už pokusy o diskvalifikovanie jedného rodiča zo života mal. dieťaťa, či vystavovanie ho vzájomným atakom, nehovoriac že za účasti ďalších osôb, vskutku tiež malicherné konflikty ohľadom podmienok realizácie styku, či v konečnom dôsledku tiež jeho nútené realizovanie v podmienkach, ktoré už pôvodnému nastaveniu styku vo svetle dlhodobej straty vzájomného kontaktu s otcom aktuálne nezodpovedajú, nepochybne sú. Odvolací súd preto so všetkou vážnosťou obom rodičom vzhľadom na nepriaznivý vývoj ich vzťahov s prítomným negatívnym dopadom na mal. dieťa (už len v podobe narušenia jeho predpokladaného oslabenia väzieb s otcom a nemožno vylúčiť tiež v inej sfére) zdôrazňuje, že základnou povinnosťou oboch rodičov je, aby sa svojim konaním, ktoré sa dieťaťa dotýka, bezodkladne snažili približovať k stavu, aby riešenie akéhokoľvek problému, nehody v oblasti výkonu ich rodičovských práv, či snahy o realizáciu ich vlastných predstáv týkajúcich sa dieťaťa, podriadili vo všetkých aspektoch záujmu dieťaťa, aby pred ním nefavorizovali vlastné egoistické záujmy či predstavy, pretože každý rodič by si mal byť vedomý toho (ako to vo svojom Náleze zdôraznil tiež Ústavný súd Českej republiky pod sp. zn. I. ÚS 266/10 z 18. augusta 2010), že „...priorita záujmu dieťaťa platí okrem iného preto, že dôsledky ignorovania záujmu dieťaťa sa v jeho sfére (v jeho živote, či už v súčasnosti alebo v budúcnosti) prejavujú intenzívnejšie negatívne, ako v živote rodiča ako človeka dospelého; dieťa totiž nie je "hotová" silná osobnosť a nie je schopné sa s uvedenou situáciou vysporiadať, takže často si nesie psychické traumy po celý život...“. Nemožno pochybovať že takéto následky sú nepochybne vo sfére dieťaťa neželané a je potrebné im predchádzať.

56. V okolnostiach posudzovanej veci, matka odvodzuje dôvodnosť svojej požiadavky na zmenu doposiaľ určeného styku otca s dieťaťom od zmeny skutkových okolností ťažiskovo na strane maloletého dieťaťa, spočívajúcich v tom, že v dôsledku dlhodobej straty kontaktu otca s dieťaťom, ktorá podľa jej tvrdenia mala mať pôvod vo vyvolaní traumatizujúceho zážitku u maloletého dieťaťa, ktoré bolo v minulosti prítomné pri konflikte medzi matkiným priateľom a otcom maloletého dieťaťa, kedy mal otec tohto fyzicky napadnúť, od ktorej doby má podľa tvrdenia matky dieťa k otcovi odmietavý postoj, odvolávajúc sa na záujem maloletého dieťaťa, žiada „nanovo“ upraviť styk spôsobom postupného nadväzovania kontaktu otca s dieťaťom, pričom zároveň požaduje, aby tento prebiehal pre dieťa v známom prostredí, tiež zároveň na verejne prístupnom mieste v mieste bydliska matky (L.) a tiež trvá na tom, aby bol realizovaný za jej prítomnosti.

57. Súd prvej inštancie svoje zamietajúce rozhodnutie ťažiskovo odôvodňuje tým, že vzniknutú situáciu (rozumej stratu kontaktu otca s dieťaťom, či postupné oslabovanie vzájomných väzieb s ním) v princípe zavinila matka tým, že nerešpektovala pôvodné súdne rozhodnutie o úprave styku a zastáva názor, že

ak matka postoj zmení, zmení sa aj správanie maloletého dieťaťa. Kolízny opatrovník, ktorého úlohou je hájiť záujem maloletého dieťaťa v tomto konaní, považuje, vzhľadom na aktuálne už nariadený výkon rozhodnutia, ktorým bol styk otca s maloletým dieťaťom v roku 2020 upravený, akékoľvek jeho zmeny za „nadbytočné“ za súčasného nerozporovania však, že medzi otcom a maloletým dieťaťom je dlhodobá strata kontaktu a stretávanie by sa malo obnovovať postupne podľa potrieb dieťaťa.

58. Podľa názoru odvolacieho súdu, však ani jeden z týchto náhľadov na posudzovanú problematiku, vzhľadom na zistené a existujúce skutkové okolnosti predovšetkým na strane maloletého dieťaťa, s prihliadnutím na jeho vek a s prvoradým zreteľom na jeho záujem a s tým spojenú ochranu tohto záujmu nie sú udržateľné, keďže nemožno bezpečne vylúčiť, že nereflektovanie na zistené zmenené skutkové okolnosti (od doby poslednej úpravy styku otca s maloletým dieťaťom) v podobe ponechania pôvodnej úpravy styku, nie je spôsobilé do sféry maloletého dieťaťa negatívne zasiahnuť. Je potrebné si totiž predovšetkým uvedomiť, že v tomto prípade nejde o sporové konanie a preto ani nikto z účastníkov nemôže zaznamenať skutočný úspech vo vzťahu k svojim podaniam, nevyvodením z nich však potrebných dôsledkov, bez ohľadu na to, kto je ich iniciátorom, by mohlo ale dôjsť k poškodeniu záujmov mal. dieťaťa do takej miery, ktorá by nemusela byť reparačná. Preto ani určujúcim kritériom pre rozhodnutie o návrhu matky nie je zistenie, ktorý z rodičov a v akej miere participoval na aktuálne zistených (od doby poslednej úpravy styku zmenených) skutkových okolnostiach, ale určujúcim je, či tieto zmenené skutkové okolnosti vo svetle záujmu maloletého dieťaťa a jeho ochrany, dôvodne neindikujú k diferentnej úprave styku otca s maloletým dieťaťom aká je nastolená doposiaľ, a to bez ohľadu na to (čo dáva prioritne do pozornosti kolízneho opatrovníka), či už táto podlieha vykonávaciemu konaniu. Je potrebné si totiž uvedomiť, že v rámci vykonávacieho konania revízia rozhodnutia, ktoré je vykonávané (odvolací súd poznamenáva, ani v žiadnom inom konaní) nie je možná, a preto, pokiaľ by aj súd vo vykonávacom konaní zistil zmenené skutkové okolnosti, ktoré by odôvodňovali odlišnú úpravu styku, v rámci vykonávacieho konania do svojej rozhodovacej činnosti to reálne premietnuť nemôže, môže len na tieto skutočnosti v rámci mediačného procesu upozorňovať rodičov a tým ich viesť ku konsenzu, k naplneniu čoho zjavne v danom vykonávacom konaní správne dochádzalo.

59. Z vyššie uvedeného dôvodu, preto ani primárne odvolacie námietky matky v tom smere, že pôvodná úprava styku nebola štandardná, či nezodpovedala záujmom maloletého dieťaťa, či, že zasahovala do jej práv v neudržateľnom rozsahu, keď vlastne dieťa podľa nej malo byť v styku s otcom prakticky každý celý víkend v mesiaci, je bez právneho významu, a to pre už uvádzanú nemožnosť toto rozhodnutie akýmkoľvek spôsobom revidovať.

60. Na zmenu skutkových okolností však reflektuje právny mechanizmus § 26 Zákona o rodine, ktorý v prípade zistenia zmeny (samozrejme významnej a podstatnej) skutkových okolností umožňuje na tieto reflektovať a samozrejme vo svetle záujmu maloletého dieťaťa tieto posúdiť a týmto aj v poradí ďalšie (zmenené) rozhodnutie prispôbiť, ktorý postup bolo zjavne potrebné aplikovať tiež v posudzovanej veci.

61. Z doposiaľ zisteného skutkového stavu totiž vyplýva, že otec sa s maloletou nestretáva a nie je ani v žiadnom kontakte prakticky takmer od doby, ako s matkou dieťaťa ukončili spolužitie (toto ukončili v júni 2020 kedy spolu s dieťaťom sa matka odsťahovala po vzájomných nezhodách zo spoločnej domácnosti, s dieťaťom nemá kontakt od augusta 2020), pričom z dôvodu, že matka mu to neumožňovala a rodičia pre vzájomne narušené vzťahy neboli schopní sa na výkone rodičovských práv dohodnúť, došlo prostredníctvom nariadenia neodkladného opatrenia, ktoré nadobudlo právoplatnosť v novembri 2020, k úprave práv a povinností k maloletému dieťaťu, v rámci ktorého bolo tiež upravené stretávanie otca s maloletým dieťaťom, a to v rozsahu každého víkendu vrátane prespania v mesiaci.

62. Z vykonaného dokazovania tiež vyplýva, že ani napriek tejto súdnej úprave až doposiaľ pretrváva stav poznačený absenciou akéhokoľvek kontaktu otca s maloletým dieťaťom, čo dokonca vyústilo až do začatia trestného stíhania voči matke a nariadenia výkonu rozhodnutia uvedeného neodkladného opatrenia v časti o vykonávanie styku otca s dieťaťom. V čase úpravy styku, k čomu došlo uznesením KS Trenčín č.k. 17CoP/58/2020-438 a to dňa 29.10.2020, mala maloletá U. cca X roky. V súčasnosti má necelé 3 roky, čo znamená, že reálne jednu tretinu svojho krátkého života (teda jeho poslednej doterajšej etapy) trávi výlučne s matkou v bezprostrednom blízkom kontakte s ňou, v spoločnej domácnosti s ňou a jej priateľom, a tiež, čo je pre posúdenie danej problematiky najvýznamnejším, bez kontaktu so svojím otcom. Za tejto situácie, bez ohľadu na to, ktorý z rodičov na jej vzniku ťažiskovo participoval, aj bez

aktuálnej prítomnosti odborného posúdenia tejto otázky, len z poznatkov praktického života vyplýva, že rozsah obdobia a vek dieťaťa, v ktorom došlo k prerušeniu kontaktu s otcom, dôvodne nasvedčujú v prospech obavy o oslabení, ak nie úplnom prerušení vzájomných väzieb medzi otcom a dieťaťom a o ťažiskovom naviazaní maloletého dieťaťa na matku. Nemožno vylúčiť, že dieťa, vzhľadom na vek, kedy došlo k odlúčeniu od otca a času, ktorý odvtedy uplynul, a ktorý je poznačeným stratou tohto kontaktu, si nevybavuje ani prežitky, či pozitívne asociácie, ktoré prežilo a sú spájané s otcom. Nemožno bezpečne tiež vylúčiť, že skutočne tak, ako tvrdí matka, v ňom aktuálne rezonuje len konflikt, ktorého bolo prítomné, poznačený neželaným konaním otca. Za týchto okolností tvrdenia matky, že opätovné nadviazovanie kontaktu dieťaťa s otcom musí mať svoju určitú postupnosť, aby z dôvodu ich dlhodobého odlúčenia a negatívneho prežitku (na ktorý poukazujú tiež závery psychologického vyšetrenia a poradenstva, ktoré nemožno odignorovať bez ohľadu na to, že boli iniciované matkou), nebolo dieťa vystavené traume v podobe náhlej zmeny svojho bezpečného prostredia, či neprítomnosti pre neho najbližšieho aktuálne človeka - matky, ak by pretrvávala pôvodná úprava styku, nemožno rozhodne v základe vyhodnotiť ako iracionálne a vo svetle ochrany záujmu maloletého dieťaťa si nevyžadujúce reakciu zodpovedných orgánov na tieto zistené zmenené skutkové okolnosti. Ako už bolo uvedené vyššie, bez ohľadu na to, ktorý z rodičov, či prípadne ďalších tretích osôb zainteresovaných na rodičoch, ktorí sa v tejto záležitosti angažujú, určujúcim pre záver o tom, či návrh matky má aspoň vo svojom základe relevanciu, je jednoznačne hľadisko ochrany záujmov maloletého dieťaťa. Samotnému otcovi musí byť zrejmé, že mal. U. by aj s ohľadom na svoj útlý vek, bez postupného adaptačného procesu, náhlu zmenu prostredia a osôb v parametroch daných doterajšou úpravou, vzhľadom na dlhodobú neprítomnosť otca vo svojom živote, nemusela reálne bez následkov zvládnuť.

63. A práve vo svetle tohto určujúceho kritéria odvolací súd nemá, vzhľadom na zmenené skutkové okolnosti spočívajúce v dlhodobej strate kontaktu medzi maloletým dieťaťom a otcom, žiadnu pochybnosť o tom, že nadviazanie opätovného kontaktu otca s dieťaťom musí mať formu postupného adaptačného procesu, aby sa tak prirodzeným spôsobom (nenásilným) obnovili oslabené (ak nie úplne prerušené) vzájomné väzby medzi otcom a dieťaťom a zároveň sa eliminovalo akékoľvek významnejšie riziko, že maloleté dieťa by takú náhlu zmenu v podobe odrazu niekoľkých dní nepretržite spolu s prespaním strávených s otcom, s prihliadnutím aj na tvrdenia matky, že z otca má aktuálne strach, nemuselo, bez nezvratiteľných dôsledkov na jeho psychický a emocionálny stav, zvládnuť.

64. Úlohou súdu pri rozhodovaní v takejto veci nie je prioritne chrániť rodičov, ktorí ako dospelí jedinci zjavne svoju vôľu vedia rôznymi prostriedkami demonštrovať, ale prioritne ochrániť dieťa, ktoré o to viac, že je v útlom veku, sa proti pre neho nekonformnému stavu nie je spôsobilé aktívne vymedziť.

65. A práve so zreteľom na to odvolací súd považoval za nevyhnutné zmeniť doterajšiu úpravu stretávania otca s maloletým dieťaťom a nastaviť postupný adaptačný proces za primeraných podmienok tak pre maloleté dieťa, ako aj oboch rodičov, výsledkom ktorého, podľa jeho názoru, môžu byť obnovené stabilné a upevnené vzájomné vzťahy medzi matkou, medzi otcom a maloletým dieťaťom a s prihliadnutím aj na nariadené výchovné opatrenie Okresným súdom Piešťany, v rámci ktorého je rodičom uložená povinnosť po stanovenú dobu zúčastňovať sa sociálneho poradenstva, je opodstatnené veriť, že rodičia uvedením si potreby favorizovania záujmu maloletého dieťaťa postupne začnú akceptovať a rešpektovať nezastupiteľnú úlohu oboch z nich v živote maloletého dieťaťa, výsledkom čoho by mohol byť z hľadiska záujmu dieťaťa želaný stav, spočívajúci v tom, že ich vzťahy sa upravujú, prestanú so vzájomným osočovaním, útokmi a rozsah a podmienky realizácie styku bez ohľadu na to, ako v ktorom časovom období sú upravené súdnym rozhodnutím, prispôbia výlučne aktuálnemu ladeniu maloletého dieťaťa, bez poznamenania ich konania subjektívnymi a účelovými postupmi v snahe vzájomne sa diskvalifikovať z účasti na živote svojho dieťaťa.

66. Vo svetle vyššie uvedeného tak odvolací súd s účinnosťou od vykonateľnosti tohto rozhodnutia, ktorá nastáva jeho doručením, nastavil, zohľadniac všetky zistené skutočnosti, rozsah a podmienky stretávania otca s maloletým dieťaťom do niekoľkých postupne nastupujúcich časových etáp.

67. V prvej etape, ktorá by podľa názoru odvolacieho súdu mala byť postačujúcou v období do 31. augusta 2021, upravil stretávanie otca s maloletým dieťaťom v každom týždni v určených dňoch (v párnom týždni dva dni, v nepárnom týždni tri dni) pre začiatok v primeranom časovom rozsahu troch hodín v každý takýto deň, ktorý časový rozsah podľa názoru odvolacieho súdu zabezpečí dostatok času na prvotné „zoznamovanie“ dieťaťa s otcom a zároveň dáva priestor na to, aby si dieťa postupne voči

otcovi začalo budovať pocit (a to vzhľadom aj na frekvenciu týchto dní v mesiaci), že ide o osobu, ktorá je pravidelnou súčasťou jeho života, teda že do jeho života aktívne patrí, s čím samozrejme pôjde aj postupný vznik pocitu, že ide o osobu, ktorá rovnako ako matka mu je osobou blízkou, poskytujúcou mu bezpečie. Zároveň tento časový rozsah je v úvodnej fáze postačujúci na to, aby otec s dieťaťom mohli tiež vykonávať primerané úvodné aktivity. Pri stanovení hodiny prevzatia dieťaťa (15:00) odvolací súd zohľadnil, že od tejto hodiny navrhovala stretnutie i matka (i keď paušálne v celom rozsahu úpravy styku s čím sa však odvolací súd neidentifikoval), z čoho možno dovodiť, že táto hodina je prijateľná vo svetle pravidelného denného režimu maloletého dieťaťa a do tohto významným spôsobom nezasiahne, ani ho nenaruší. Tomuto rozsahu času (cca 3 hod. každý deň), bolo potrebné prispôbiť aj podmienky realizácie styku, a to stanovenie miesta odovzdania a prevzatia maloletého dieťaťa. Keďže podrobovať v takomto krátkom časovom úseku dieťa opakovanému cestovaniu medzi L., kde žije matka a O., kde žije otec, je neudržateľné a s ohľadom tiež aj na relevantnú skutočnosť na strane matky, spočívajúcu v tom, že pred pár dňami sa jej narodilo maloleté dieťa, že ide o predčasne narodené dieťa, vyžadujúce si zvýšenú starostlivosť, že tiež dieťa kojí, ktorú zmenu podmienok na strane matky rovnako nemožno odignorovať, odvolací súd za primerané okolností považoval, aby odovzdanie, aj prevzatie maloletého dieťaťa v tejto úvodnej etape prebehlo vždy v meste L. (teda v bydlisku matky a maloletého dieťaťa), aby tým samozrejme v konečnom dôsledku aj nedošlo k vyplytvaniu takto obmedzeného času na cestu medzi mestami, o čo by sa samozrejme skrátil styk otca s maloletým dieťaťom. Pokiaľ ide o konkrétne miesto v meste L., na ktorom by malo prebehnúť odovzdanie a prevzatie maloletého dieťaťa, keďže vzhľadom na ťažko narušené vzťahy rodičov, umocňované tiež zásahom tretích osôb do ich nezhôd vo veci výkonu rodičovských práv a tiež existujúce incidenty, ktoré tiež za účasti maloletého dieťaťa prebehli, nemožno zaručiť, že by rodičia boli spôsobilí sa ich aj v budúcnosti zdržať, bolo potrebné predovšetkým z dôvodu vytesnenia na minimum akéhokoľvek priestoru na to, aby dieťa sa stalo opätovne svedkom pre neho nepochybne traumatizujúcich situácií, toto miesto zvolíť tak, aby nad rámec toho, že pôjde o miesto verejne prístupné, bolo poznamenané tiež bezprostrednou blízkosťou autoritatívneho orgánu (samozrejme s možnosťou prípadného nevyhnutného zásahu) a tým u rodičov zabezpečiť, aby sa pre dieťa neželaného správania v jeho prítomnosti vyvarovali a traumatizujúce zážitky v ňom naďalej neposilňovali, a zároveň aby to bolo aj miesto, ktoré z hľadiska jeho situovania, by nepôsobilo na dieťa rušivo. Po starostlivej úvahe za takého miesta odvolací súd určil budovu Mestskej polície v L., pred vchodom do ktorej, resp. v jej blízkosti, bude dochádzať k prevzatíu a odovzdaniu dieťaťa, ktorá je situovaná v centre mesta, v blízkosti mestského parku, je na primerane frekventovanom verejnom mieste a zapadá do existujúceho mestského koloritu bez toho, aby bolo spôsobilé u dieťaťa vyvolávať akékoľvek negatívne asociácie. Odvolací súd zastáva názor, že takto zvolené miesto je zárukou toho, že rodičia sa zdržia neželaných vzájomných atakov a určený proces prebehne vyžadovaným, primeraným spôsobom. V konečnom dôsledku vo vzťahu k podmienkam styku v tejto prvej adaptačnej etape odvolací súd považoval za potrebné v poradí prvé dve stretnutia otca s maloletým dieťaťom obmedziť prítomnosťou matky a kolízneho opatrovníka a v poradí tretie stretnutie výlučne prítomnosťou kolízneho opatrovníka, a to z dôvodu, aby nezvyklým náhlym odlúčením dieťaťa od matky s tým, že by zostalo samé s otcom, na ktorého prítomnosť už nie je zvyknuté, nedošlo na jeho strane k neželaným asociáciám, ktorým je potrebné predísť. Pokiaľ matka sa na týchto stretnutiach bude správať prirodzeným spôsobom a to tak, že sa bude aj vo vzťahu k otcovi v prítomnosti dieťaťa vymedzovať pozitívne, je predpoklad, že dieťa sa už naďalej v prítomnosti otca nebude cítiť či už osamotené, alebo nebodaj ohrozené. Keďže však nemožno so stopercentnou istotou vylúčiť (keďže každé dieťa je jedinečná živá bytosť) a s prihliadnutím tiež aj na vek dieťaťa a jeho dlhodobé odlúčenie od otca, že môže vzniknúť určitá disharmónia prejavujúca sa v správaní dieťaťa, odvolací súd považoval za potrebné obmedziť tento styk v rozsahu prvých troch stretnutí, v rámci ktorých prvé dve z nich prebehnú za prítomnosti matky a zároveň kolízneho opatrovníka a v poradí tretie v poradí už len za prítomnosti kolízneho opatrovníka, ktorého povinnosťou bude zároveň v rámci každého z nich starostlivo monitorovať správanie dieťaťa (tiež rodičov), a v prípade objektívneho opoznania, že nie je reálny predpoklad, aby maloleté dieťa toto bez hrozby ujmy zvládalo, a to či už za prispenia, či absencie neželaného správania toho-ktorého z rodičov, tieto skutočnosti bezodkladne signalizovať súdu prvej inštancie, či už do vykonávacieho, základného konania za účelom toho, aby bolo možné zo strany súdu bezodkladne na takto vzniknutý stav reflektovať a maloleté dieťa prostredníctvom príslušných právnych mechanizmov ochrániť. V tomto bode však odvolací súd zdôrazňuje obom rodičom, aby sa vyvarovali simulovaniu takýchto situácií s cieľom diskvalifikovať sa vzájomne z výkonu rodičovských práv vo vzťahu k maloletému dieťaťu. V základnom konaní totiž (o rozvod manželstva) nepochybne bude vykonané podrobné a rozsiahle dokazovanie za účelom zistenia všetkých rodičmi vzájomne tvrdených skutočností, prostredníctvom ktorých zjavne sledujú už uvedenú diskvalifikáciu toho-ktorého z nich na

osobnej starostlivosti o dieťa a v prípade zistenia jej účelovosti nemožno vylúčiť, že ten z rodičov, ktorého bude zaťažovať takéto neželané konanie, skutočne vo výsledku môže byť čiastočne, či úplne zo starostlivosti o dieťa diskvalifikovaný, keďže ním takto modifikované výchovné prostredie, rozhodne nemožno považovať za priaznivé pre ďalší zdravý fyzický a psychický vývoj maloletého dieťaťa.

68. Po ukončení tejto prvotnej etapy, ktorú pri zodpovednom prístupe oboch rodičov nie je dôvod predpokladať, že by dieťa reálne nezvládlo, podľa názoru súdu možno považovať za primerané, aby v nasledujúcich dvoch mesiacoch vymedzených obdobiach od 01.09.2021 do 31.10.2021 sa dieťa s otcom stretávalo v rámci konkrétne určených dní v komfortnejšom časovom rozpätí, konkrétne v časoch od 10:00 hod. do 18:00 hod., a to pri nezmenených podmienkach styku, pokiaľ ide o miesto a v ňom určené miesto prevzatia a odovzdania maloletého dieťaťa. V tejto, ako ani v nasledujúcich etapách odvolací súd nepovažoval za potrebné výslovne vylúčiť prítomnosť tretích osôb na tomto stretávaní s maloletým dieťaťom, samozrejme zainteresovaných na tom-ktorom z rodičov (v konkrétnostiach príkladom jeho rodičov, ktorí v minulosti zjavne sa o dieťa starali a v ich starostlivosti neboli signalizované žiadnym zodpovedným orgánom, ani žiadnou osobou významnejšie nedostatky), keď podľa názoru odvolacieho súdu nepochybne aj oni sú významnou súčasťou života maloletého dieťaťa a po prvotnom nadviazaní kontaktu medzi otcom a maloletým dieťaťom v prvej fáze (kedy je potrebné sa obmedziť len na nadviazanie vzťahu medzi otcom a dieťaťom), keďže nemožno vylúčiť, že v rámci komfortnejšieho časového rozsahu v tom-ktorom určenom dni, keď prípadne otec dieťa odvezie aj do miesta svojho bydliska (v ktorom smere nie je dôvod ho už v tejto fáze obmedziť), sa s týmito osobami reálne dieťa aj stretne. Predpokladajúc, že takéto stretnutie by mohlo byť dôvodom ďalších nezhôd či podaní, považoval za potrebné odvolací súd sa aj k tejto možnosti vyjadriť. Samozrejme sa uvažuje s predpokladom, že všetci dospelí jedinci budú postupovať v záujme maloletého dieťaťa a nad rámec jeho možností, mu nebudú nič autoritatívne vnucovať, ale v nadväzovaní kontaktov budú postupovať citlivo a postupne.

69. V poradí tretej fázy vymedzenej od 01.11.2021 do 31.12.2021 už podľa názoru odvolacieho súdu možno predpokladať, že vzťahy medzi maloletým dieťaťom a otcom budú v takej vzájomne akceptačnej fáze, že nie je dôvod predpokladať, že by na dieťa mohlo negatívne dopadnúť stráviť s otcom aj dva dni za súčasného prespatia u neho s tým, že zároveň považoval za potrebné v týchto tzv. prespávacích dňoch, teda na počiatku prvého takéhoto dňa, zmeniť miesto prevzatia maloletého dieťaťa do miesta bydliska otca, teda do O. s tým, že za miesto, kde v O. bude maloleté dieťa otcom od matky prevzaté, určil budovu Mestskej polície O. (z identických dôvodov ako v prípade určenia takéhoto miesta v L.), kde aj v tomto prípade ide o miesto, ktoré je v centre mesta, na počiatku pešej zóny, blízko mestskej radnice, a teda celkovým situovaním ako aj koloritom z hľadiska verejnej prístupnosti, situovania, ako aj pôsobenia nie je spôsobilé na jednej strane objektívne negatívne na dieťa vplývať, a na strane druhej je dostatočnou autoritatívnou zárukou toho, že rodičia sa vyvarujú neželaného správania.

70. Obdobie dvoch mesiacov uvedenej tretej fázy podľa odvolacieho súdu je postačujúce na to, aby vzťah otca s maloletým dieťaťom bol natoľko vybudovaný a upevnený, že bez objektívneho predpokladu nepriaznivého vplyvu na maloleté dieťa bude toto následne už v období od 1. januára nasledujúceho roku (teda po uplynutí týchto vývojových adaptačných fáz celkovo trvajúcich cca 5 mesiacov) schopné u otca tráviť komfortnejší čas, v konkrétnostiach dva plné víkendy v mesiaci (keďže aktuálne nie je udržateľný dôvod, pre ktorý by rovnakou mierou nemala mať právo tráviť s dieťaťom víkendy tiež matka), za súčasnej úpravy tiež iných dní v týždni, kedy v obmedzenejšom rozsahu bude môcť otec s dieťaťom čas tráviť. Aj v tomto prípade prevzatie dieťaťa v stanovených dňoch, je určené miestom bydliska otca a blízkosťou budovy Mestskej polície v O., a to s prihliadnutím na spravodlivé usporiadanie medzi rodičmi, prerozdelenie primeranej záťaže spojenej s odovzdávaním dieťaťa na tom-ktorom mieste a v konečnom dôsledku identicky, ako už aj v predchádzajúcej etape (od novembra 2021), takúto participáciu na odovzdávaní maloletého dieťaťa otcovi možno spravodlivo tiež od matky vyžadovať, keďže maloleté dieťa, ktoré sa jej aktuálne narodilo, už bude staršie a reálne tak bude spôsobilá na takto nevyhnutnú dobu, kedy privezie dieťa otcovi, starostlivosť oň prenechať aj tretej osobe, prípadne si maloleté dieťa môže vziať so sebou.

71. Odvolací súd zároveň dôrazne žiada rodičov, aby takto nastavený adaptačný proces, ktorého trvanie je vymedzené právoplatnosťou skončenia konania o rozvod manželstva a o úpravu práv a povinností k maloletému dieťaťu (ktorého včasné konanie však nemožno vzhľadom na rozsah dokazovania predpokladať) dôsledne, s plnou vážnosťou a so zreteľom na záujem maloletého dieťaťa,

ktorým okrem iného je tiež postupné prirodzené opätovné nadviazanie vzťahu s otcom, jeho následné budovanie a upevňovanie, rešpektovať a dôsledne dodržiavať. Samozrejme nemožno vylúčiť, že okolnosti praktického života môžu priniesť situácie, ktoré by prichádzalo do úvahy riešiť dohodou, ktorá však aktuálne, vzhľadom na nepriaznivý stav vo vzájomných vzťahoch rodičov, je prakticky vylúčená. Neznamená to však, a to odvolací súd zdôrazňuje predovšetkým vo vzťahu k matke, vzhľadom na jej niektoré doterajšie postoje, že jednostranne si nie je možné zamieňať, či modifikovať takto súdom nastavené podmienky styku, príkladmo tiež prostredníctvom ponuky otcovi realizovať styk prostredníctvom telefonických hovorov či videohovorov ako náhradu zaň. Nemožno pochybovať, že aj takýto kontakt otca s dieťaťom by bol prínosný a pozitívny, udržateľne sa však nemožno na jej strane domnievať, že by bol spôsobilý k posúdeniu, že prostredníctvom neho bol zrealizovaný styk otca s dieťaťom nastavený súdnym rozhodnutím, môže ísť len o kontakt nad rámec určeného styku, ktorý samozrejme reálne môže byť posilnením prínosu pri upevňovaní väzieb medzi otcom a dieťaťom.

72. Opomenúť tiež nemožno, že obaja rodičia v priebehu tohto konania, ako aj ostatných vedených konaní týkajúcich sa maloletého dieťaťa, verbalizujú ako svoju prioritu záujem maloletého dieťaťa a verbálne vylučujú v princípe také konanie z ich strany, ktoré by smerovalo k diskvalifikácii druhého rodiča na výkone rodičovských práv sa podieľať. Reálne však matka od doby odchodu otca zo spoločnej domácnosti až doposiaľ plnohodnotný kontakt otca s maloletým dieťaťom (resp. prakticky žiaden) neumožnila, teda nepochybne svojím konaním tiež participovala na stave, ktorý si vynútil zmenu doposiaľ upraveného styku. Produkuje síce SMS komunikáciu s otcom a konštruuje v rámci nej situácie, v ktorých má pôsobiť ako osoba, ktorá mu pri stretnutiach s dieťaťom chce vychádzať v ústrety, faktom však je, že tieto vo svetle toho, že zároveň podáva trestné oznámenia či podnety príkladmo na Úrad pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou vo veci prešetrenia postupu či už jeho ošetrojúcej lekárky, či dodržiavania otcovi stanoveného liečebného režimu, diskvalifikuje predkladanú komunikáciu z jej hodnovernosti vo svetle ňou tvrdeného zmyslu a účelu a eliminuje priestor takto na reálny konsenzus medzi rodičmi. Na strane druhej, obdobnými znakmi je poznamenané správanie otca, ktoré v útokoch na matku v ničom nezaostáva, nevedomujúc si, že v rovine vedomej či nevedomej to na maloleté dieťa vo výsledku dopadá. Pravdou síce je, že matka skutočne dlhodobo otcovi kontakt s dieťaťom neumožnila v rovine osobného stretnutia, zodpovedanie otázky však, či dôvody, ktorými to matka ospravedľňuje (či už zdravotný stav otca, tvrdená jeho závislosť na alkoholických nápojoch, či nevhodné správanie, keď v určitom čase mal chodiť po meste O. s nožom v ruke a s kuklou na hlave) tiež ňou tvrdená trauma, ktorá mala vzniknúť u dieťaťa, ktoré bolo svedkom incidentu medzi otcom a priateľom matky, kedy v dôsledku správania otca má mať dieťa z otca strach a tohto odmietajú, či vyhýbať sa miestam, kde sa otec nachádzal, bude možné až po dôkladnom a starostlivom vykonaní dokazovania v základnom konaní, rozsah ktorého jednoznačne presahuje limity konania o nariadení neodkladného opatrenia, avšak vo vzťahu k participácii matky na novej strate väzby otca k dieťaťu, nemožno odignorovať ani doposiaľ otcovi čitateľným spôsobom nevysvetlený jeho postoj spočívajúci v tom, že pokiaľ ho matka v priebehu minulého obdobia opakovane vyzývala na kontakt s maloletým dieťaťom prostredníctvom telefonických hovorov či videohovorov, na toto nereagoval a ani jeden z nich napriek ponuke matky nerealizoval. Je síce pravdou, že tento spôsob kontaktu nebolo možné zamieňať s plnohodnotným stykom, vo svetle záujmu však na udržanie kontaktu s maloletým dieťaťom a nepretrhnutí väzieb s ním, pasivita otca v tomto smere nie je pochopiteľná. Akceptovať možno len to, že odmietol ponuku matky stretnúť sa s dieťaťom v blízkosti jej terajšieho bydliska, keďže tam je reálny predpoklad či už skutočného, alebo vyfabulovaného incidentu s priateľom matky, ku ktorému v minulosti už reálne došlo a ktorý je tiež predmetom šetrenia orgánmi OČTK.

73. Odvolací súd tiež zdôrazňuje, že povinnosť matke uloženú zároveň s nastavením rozsahu a podmienok styku spočívajúcu v tom, že dieťa má v stanovených časoch otcovi riadne odovzdať na mieste k tomu určenom a samozrejme, maloleté dieťa aj zodpovedajúcim spôsobom na tento styk pripraviť, je potrebné zo strany matky plnohodnotne rešpektovať a dodržiavať, aby tak jednak bol vytvorený základ na zlepšenie vzťahov medzi rodičmi, budovanie vzťahu otca s maloletým dieťaťom a v konečnom dôsledku, aj z hľadiska jej vlastnej ochrany pred dôsledkami toho, ak by bez ospravedlniteľného dôvodu styku otca s maloletým dieťaťom naďalej bránila a tento prostredníctvom správneho smerovania maloletého dieťaťa prípadne marila, v podobe možného diskvalifikovania sa z doteraz nastaveného rozsahu výkonu rodičovských práv a povinností. Akékoľvek obštrukcie za daného stavu (tiež v rámci prípadného vykonávacieho konania) totiž už vo svetle poskytnutej ochrany záujmom mal. dieťaťa, nie sú udržateľné.

74. V neposlednom rade k požiadavke matky na plošné limitovanie stretávania mal. dieťaťa s otcom jej prítomnosťou odvolací súd uvádza, že úplné alebo čiastočné obmedzenie styku rodiča s dieťaťom, za ktoré možno považovať tiež jeho limitovanie prítomnosťou tretej osoby pri stretnutiach otca s mal. dieťaťom (v konkrétnostiach tejto veci matkou), znamená nielen zásah do práv otca, ale aj zásah do práv dieťaťa vytvárať a budovať si vzťah s oboma rodičmi, z ktorého dôvodu ide o riešenie výnimočné, opodstatnené reálnou obavou z možného negatívneho dopadu na zdravý, všestranne harmonický vývoj osobnosti mal. dieťaťa. V danom prípade tvrdenia matky o ňou popísanom správaní otca k nej v prítomnosti mal. U., či ďalších incidentov a tvrdení nie sú aktuálne spôsobilé pre ich neosvedčenie k takto zásadnému plošnému zásahu. Až dôsledne vykonaným dokazovaním vo veci samej bude možné totiž bezpečne zodpovedať, či tieto tvrdenia matky mali reálny základ. Aktuálne nastavený adaptačný proces svojim rozsahom, ako aj podmienkami podľa názoru súdu slúži aktuálne tak k ochrane mal. dieťaťa, tiež čo do určitej miery ako ochrana otca pre prípad, že by boli tvrdenia matky ťažiskovo vykonštruované. Tak ako nemožno aktuálne pre absenciu vykonaného dokazovania s týmto zameraním vylúčiť matkou tvrdené konanie otca, rovnako nemožno vylúčiť účelovosť takýchto tvrdení na strane matky, z dôvodov tvrdených otcom. Avšak spoľahlivé opoznanie skutočnosti, či styk otca s mal. dieťaťom vôbec, resp. bez prítomnosti tretej osoby ohrozuje fyzické, alebo psychické zdravie dieťaťa, alebo ide o predstieraný stav vyvolávaný zámerným pôsobením druhého rodiča, v tomto prípade matky, je možné zistiť až po dôkladne vykonanom dokazovaní, rozsah ktorého presahuje limity konania v časti o nariadenie neodkladného opatrenia a tak odvolací súd dôsledne vyhodnotil vzniknutú situáciu, keď na jednej strane síce neakceptoval požiadavku matky na paušálne a úplné plošné zredukovanie styku otca s mal. dieťaťom, keďže okrem jej tvrdení ani z psychologického vyšetrenia dieťaťa nevyplýva absolútna podmienenosť tohto styku prítomnosťou matky, na strane druhej, však túto matkou predloženú správu vo svetle záverov z nej plynúcich nemohol ani odignorovať. Od jej vystavenia uplynulo totiž aj ďalšie významné obdobie poznačené neprítomnosťou otca v živote mal. dieťaťa, takže pri posudzovaní opodstatnenosti matkou požadovanej zmeny styku v jej základe nemožno tejto správe priznať dôsledky v podobe nezistenia narušenia kontaktu otca s dieťaťom, či absencie zistenia o nepotrebnosti meniť doposiaľ nastavený styk, ktoré jej nesprávne pripísal súd prvej inštancie. K požadovanému obmedzeniu otca prostredníctvom obmedzenia jeho práv v podobe podmienenosti prítomnosti matky na všetkých ďalších stretnutiach otca s mal. dieťaťom (nad rámec určených prvých dvoch stretnutí v prvej etape adaptačného procesu), však aktuálne osvedčené skutočnosti podľa názoru odvolacieho súdu dôvodne neindikujú.

75. Je potrebné si na strane oboch rodičov tiež uvedomiť, že napadnuté rozhodnutie je len dočasného charakteru, neprejudikuje rozhodnutie vo veci samej, pred vydaním ktorého bude potrebné zvážiť niekoľko už v tomto čase rezonujúcich aspektov. Nemožno totiž pochybovať o tom, že vzťahy medzi rodičmi mal. dieťaťa sú vážne a hlboko narušené dôsledkom čoho je v chronologickom vývoji zistené správanie oboch rodičov v reálnej podobe prejavujúce sa reťazením podnetov, oznámení, či priamo návrhov na zahájenie konaní týkajúcich sa výkonu rodičovských práv k ich dieťaťu a iných, čo svedčí o tom, že zjavne nie sú schopní povýšiť vlastné záujmy a predstavy nad skutočný, nielen formálne verbalizovaný záujem svojho vlastného dieťaťa, ktoré tak vystavujú z hľadiska jeho veku neprimeraným záťažovým situáciám. Bez ohľadu na to, ktorý z rodičov svojim založením na tomto stave ťažiskovo participuje a v čom má pôvod jeho vznik, reálne je si potrebné uvedomiť vo svetle zabezpečenia ochrany mal. dieťaťa a vytvorenia podmienok pre jeho ďalší zdravý telesný a duševný vývoj, že naozaj stačilo a je potrebné sa pretransformovať do stavu prevzatia zodpovednosti oboch rodičov ako dospelých jedincov, za zdravie a šťastie svojho dieťaťa.

76. Záverom odvolací súd preto považuje v nadväznosti na uvedené do pozornosti rodičov dať, že akokoľvek by sa súd pri svojom rozhodovaní snažil prostredníctvom svojho rozhodnutia vo svetle ochrany záujmov mal. dieťaťa ako určujúceho kritéria, nastaviť ideálne podmienky pre jeho ďalší zdravý fyzický a psychický vývoj, reálne to môžu zabezpečiť prostredníctvom svojej skutočnej (nie len formálne verbalizovanej) rodičovskej zodpovednosti, súčasťou ktorej musí byť objektívne a citlivé vnímanie potrieb dieťaťa, jedine samotní rodičia, pričom zostáva veriť, že si to aj v posudzovanej veci skutočne uvedomia, keďže škody, ktoré by mohli byť na psychike dieťaťa napáchané vo svetle realizovania, či násilného presadzovania vlastných egoistických predstáv toho-ktorého rodiča, prostredníctvom dieťaťa ako rukojemníka, pri vybavovaní si dôvodov a následkov svojich narušených vzťahov, by už nemuseli byť skonvalidovateľné.

77. Nielen matka, ale obidvaja rodičia si musia tiež uvedomiť, že ich prvoradou úlohou je prispievať k vytvoreniu priaznivých podmienok, nevyhnutných pre zdravý, psychický a fyzický vývoj maloletého dieťaťa a neuprednostňovať pred ním svoje vlastné životné predstavy. Pokiaľ sa totiž konfliktné vzťahy rodičov, či ich konanie a to v akomkoľvek smere dostanú do kolízie so záujmami dieťaťa, prípadne budú mať za následok preukázanie reálnej snahy jedného rodiča zmať kontakty dieťaťa s druhým rodičom prostredníctvom účelových konaní, či pokračujúcich vzájomných difamujúcich tvrdení, teda takých, ktoré by sa dokazovaním vo veci samej ukázali ako bezzákladné, bude nepochybne vecou súdu zasiahnuť s rovnakou razanciou ako v prípade, ak by sa ukázali ako pravdivé, či dokonca mal. dieťa ohrozujúce.

78. Pokiaľ teda súd prvej inštancie za existencie vyššie uvedených okolností, vo svetle produkovaných teoretických východísk, do doby rozhodnutia vo veci samej, ktorému bude predchádzať dôsledné dokazovanie na zistenie pravdivosti tak matkou, ako aj otcom produkovaných tvrdení, konštatujúc nespĺnenie zákonných predpokladov nariadenie neodkladného opatrenia odôvodňujúcich, napriek nespornej existencii zmenených skutkových okolností takúto zmenu odôvodňujúcich, návrh matky zamietol, jeho rozhodnutie nebolo možné vyhodnotiť ako správne, z ktorého dôvodu odvolací súd so zreteľom na určujúce hľadisko, ktorým je jednoznačne ochrana záujmov mal. dieťaťa, toto za použ., § 388 CSP zmenil tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia, keďže nebolo spôsobilé k potvrdzujúcemu, ani zrušujúcemu rozhodnutiu odvolacieho súdu a nad jeho vyhovujúci rozsah návrh matky ako nedôvodný zamietol, obmedziac jeho trvanie do doby právoplatného skončenia konania o rozvod manželstva rodičov a úpravy ich práv a povinností k mal. dieťaťu, za súčasnej zmeny rozhodnutia, ktorým bol doposiaľ styk otca s mal. dieťaťom upravený.

79. Podľa § 396 ods. 1 CSP ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

80. Podľa § 52 CMP žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

81. Podľa § 55 CMP súd môže náhradu trov konania priznať aj vtedy, ak je to s ohľadom na okolnosti prípadu spravodlivé.

82. V mimosporových konaniach upravených CMP platí vychádzajúc z citovaných zákonných ustanovení zásada, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, čo znamená, že každý z účastníkov si teda sám znáša svoje trovy, ktoré v konaní platil. CMP obsahuje z tejto zásady aj výnimku a to v zmysle § 55, umožňujúceho náhradu trov konania priznať, ak je to spravodlivé s ohľadom na okolnosti prípadu, pričom zákon nekonkretizuje, komu môže súd podľa tohto ustanovenia náhradu trov konania priznať. Zákonodarca konštatoval, že materiálny korektív spravodlivého požadovania náhrady trov konania môže súd použiť vo všetkých typoch mimosporových konaní, zároveň je však potrebné zdôrazniť, že pre aplikáciu ustanovenia § 55 CMP nie je nevyhnutným predpokladom úspech v konaní.

83. Keďže odvolací súd nezistil dôvod na aplikáciu výnimky v zmysle § 55 CMP pokiaľ ide o trovy odvolacieho konania, o týchto rozhodol podľa § 396 CSP v spojení s § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

84. Rozhodnutie bolo senátom Krajského súdu v Trenčíne prijaté pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie u súdneho exekútora podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) alebo návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia u miestne príslušného súdu podľa zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok.

Rozhodnutie o peňažnej povinnosti vo vzťahu k maloleťmu možno vykonať cestou exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov a to exekúciou zrážkami zo mzdy a z iných príjmov, príkazaním pohľadávky, príkazaním pohľadávky z účtu v banke, príkazaním iných peňažných pohľadávok, postihnutím iných majetkových práv, exekúciou na obchodný podiel, predajom hnutelných vecí, predajom cenných papierov, predajom nehnuteľnosti, predajom podniku, príkazom na zadržanie vodičského preukazu.

Rozhodnutie, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloleťm alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloleťmu možno vykonať cestou súdneho výkonu rozhodnutia podľa zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok a to odňatím maloletého tomu, u koho podľa rozhodnutia nemá byť a odovzdaním tomu, komu bol podľa rozhodnutia zverený, alebo tomu, komu rozhodnutie priznáva právo na styk s maloleťm po obmedzený čas, alebo tomu, kto je oprávnený neoprávnene premiestneného alebo zadržaného maloletého prevziať.